Glagolitica.
Publicationes Palaeoslavicae Academiae Veglensis.
1903.

I.

RECENSIO

CROATICO-GLAGOLITICI FRAGMENTI VERBENICENSIS.

Auctore:
JOSEPH VAJS

CUM APPENDICE ET DUABUS TABULIS.

VEGLAE. 1903.
PRETIUM: 1 COR. AUSTR.

P. T.

En novas publicationes glagoliticas! Notus erat omnibus tristis ille status liturgicorum librorum glagoliticorum ultimis saeculis; imo decursu saec. XIX. res eo devenere, ut haud procul essent ab interitu.

Detectis vero novissimo tempore praetiosis codicibus ad novam vitam excitata philologia slavica apud ipsos **Glagolitas** *non parum valuit. Cl.* **Berčić,** *de philologia slavica bene meritus, suorum animos ad antiquos convertit fontes, ad quos auctore fel. reg.* **S. P. Leone XIII.** *instauratum novum* **Missale** *editum est a. 1893.*

Ne autem redintegratio haec mediâ subsisteret viâ, potiori aliquo opus erat adminiculo, quo res nedum in praesenti statu sustentaretur, sed in dies proficere posset. Vehementi igitur Summi Pontificis, **linguae palaeoslavicae** *in s. liturgia ubi adhuc viget conservandae, desiderio satisfacturus* **Illmus Dr. Antonius Mahnić, Episcopus Veglensis,** *cuius dioecesis fidelissima remanserat* **linguae palaeoslavicae** *in Sacris peragendis, anno superiore in civitate Veglensi* **Palaeoslavicam** *constituit* **academiam,** *quae eiusdem linguae in libris liturgicis integritati tuendae, porro libris ipsis imprimendis nec non antiquis eiusdem linguae monumentis scriptis conservandis invigilaret, clericorum in eadem institutionem, cantusque glagolitici ad Gregorianum emendationem promoveret.*

Academia igitur non id potissimum petit, ut cum scientificis Societatibus vel Institutis quasi certet rite sciens initio praesertim deficere vires; attamen finis praestitutus vix alia meliori ratione promoveri potest, quam publicatione fontium, qui nobis inexhausti prostant.

Argumento quidem deficiens, forma characterum tamen ipso antecedente monumento praestantior est altera tabula glagoliticis literis orbicularibus incisa, quae in ipso centro insulae, nempe in civitate Veglensi, reperta, ibidem in pariete recentis cuiusdam aedificii conspicitur infixa.[1]) Ex sex septemve mutilatis eiusdem vocibus concluditur, eandem probabiliter ad unam spectasse ex monasticis fabricis Veglensibus sancti Michaelis vel sancti Laurentii, quae ultima subiecta erat abbatiae sanctae Luciae de Besca.[2])

Praeter erectionis instrumentum ecclesiae *sancti Viti* prope *Dobrinj* a 1100. literis glagoliticis exaratum,[3]) a. 1576 vel 1579 a *Benedicto Grabia* publico notario latine redditum,[4]) superest, ut de altera *minori inscriptione Baškae Veglensis* mentionem faciamus, quam L. Geitler suis temporibus tabulae S. Luciae quidem iuniorem, reliquis tamen fragmentis croaticis s. XIII. anteriorem iudicavit. Reliquis inscriptionibus recensendis, quae in insula Veglensi vel eiusdem viciniis reperiuntur, non est cur moremur, utpote quae, angulari charactere incisae, ad posteriora saecula pertinent.[5])

Inter monumenta scripta autem huius familiae primum tenet locum *codex Clozii*, Patrum homilias continens, qui cum ex bulgara fonte ducat originem (repertus in insula Veglensi ubi verosimilius s. XI. transcriptus est), testatur relationem aliquam inter Glagolitas croatos et macedo-bulgaros extitisse.[6])

Ex altera parte ex similitudine, quae inter *fragm. Vindobonensia* (s. XII.), cum argumento stricte liturgico, et fragmenta Kievensia intercedit, cohaerentia eorundem colligitur et relatio glagolitarum cum ipso centro slavicae missionis in Moravo-Panonia.[7])

Quibus proxime accedunt fragmentum homiliarii bibl. *Labacensis* , 2 fragmenta missalis, unum *Jaderae*, *Zagrabiae* alterum,

[1]) Cf. *I. Crnčić. Još oble glagolice na Krčkom otoku* (Starine VII. 1875) *L. Geitler. Die albanesischen u. slavischen Schriften.* Wien 1883.

[2]) Cf. *I. Crnčić* l. c.

[3]) Cf. *Povjestni Spomenici I. Kukuljević* pag. 315—317.

[4]) Cf. *Dvie glagolske listine Dobrinjske I. Crnčić* (Književnik II.) Ejusdem: *Najstarija poviest.* (pag. 119.) U Rimu 1867.

[5]) Cf. *I. Crnčić. Popravci ka glagolskim spomenikom.* (Rad. XVI. 1871). *I. Milčetić. Glagolski nadpis iz Beloga na otoku Cresu.* (Viestnik Hrv. Arkeolog. društva. U Zagrebu. 1883). *L. Geitler.* l. c. pag. 188.

[6]) Cf. *Glagolita Clozuv. V. Vondrák.* V. Praze 1893.

[7]) Cf. *Glagolitica* (II.) *Würdigung Neu-entdeckter Fragmente. V. Jagić.* Wien 1890.

fragmentum legendae *S. Theclae,* frag. sermonis in decolationem *S. Joannis Bapt.*, nec non duo frag. breviarii et psalterii *Jaderae*, quae quidem fragmenta *Šafarík* ante s. XIII. initia ponit.[1]) Huc spectant porro duo fragm. inventa Verbenici (in insula Veglensi) publicata a *Berčić*,[2]) quorum alterum (sub n. 4) ibidem alligatum croatico Lucidario Petrisiano invenitur.[3])

Saeculum XIII. praeter minora fragmenta Breviarii inventa Kurzulae, Tkonii, Uglani, Birbinii nec non missalis Arbensis,[4]) digne repraesentat *brev. Verbenicense I.,* aperiens seriem literalium monumentorum croatico-glagoliticorum saec. XIV. et XV., argumento amplorum nec mole exiguorum, nunc in variis bibliothecis Jaderae, Labaci, Lutetiae Parisiorum, S. Mariae in Capite (Glavotok insulae Vegl.), Novii, Pragae Boh., Rhaemis, Romae, Verbenici, Vindobonae, Zagrabiae et alibi dispersorum. Seriem hanc claudunt missalia et breviaria typis iam impresa saec. XV. et XVI.[5]) Missalia praeter ea quae Missam stricte spectant ad calcem habere solent adjectum parvum Rituale pro functionibus magis obviis; — Ritualia proprie dicta perpauca ad nos devenere, Segniense unum, alterum Klementovićii ipsumque magis particulare pro Tertiariis[6]) — Breviaria porro ita sunt composita, ut unam alteramve specialem partem Officii tantum (Psalterium, Lectionarium) contineant, ut Verbenicense I., vel totum Officium in unum volumen redactum, ut ambo brev. Noviana. — Post minus faustum digressum ab antiquis hisce textibus saec. XVII. et XVIII.,[7]) novissimis temporibus ad eosdem rediit

[1]) Cf. *Památky, hlaholského Pisemnictví.* V. Praze 1853.

[2]) In *Čitanka Staroslovenskoga Jezika.* U. Zl. Pragu 1864.

[3]) Cf. *Prilozi za literaturu hrvatskih glagoljskih spomenika. I. Milčetić.* Starine XXX. 1902.

[4]) Cf. *I. Berčić. Čitanka* str. 40—47.

[5]) Missale a. 1483 (Venetiis?); aliud: *Missali po zakonu Rimskoga dvora* ibidem 1528. Idem S. Viti ad Flumen a. 1531. Breviarium Venetiis 1561. Idem Romae 1621 et 1629.

[6]) Cf. Njekoliko staroslavenskih i hrvatskih knjiga što pisanih, što tiskanih glagolicom. *Iv. Brčić.* Rad LIX. 1881.

[7]) Cf. *editiones Raph. Levaković: Missale Romanum.* Romae 1631. *Illyrici Typi* . . . (breviarium) Romae 1648.; Item *Jos. Pastrić.* Romae 1688. et ca. 1774. Eiusdem cura *Missale Romanum Slavonico Idiomate.* Romae MDCCVI. (Missal Rimskij va ezik' slovenskij.) — *Mat. Karaman: Missale Romanum Slavonico Idiomate.* Romae MDCCXCI. (Missal' Rimskij Slavenskim' Ezykom'). Eiusdem: *Breviarium Romanum Slavonico Idiomate.* Romae. MDCCXCI. (Časoslov' Rimskij Slavenskim' Ezykom'). *Officia Sanctorum Slavonico Idiomate.* Romae MDCCXCI. Čini Svêtih' Slovenskim' Ezykom' et editiones denuo typis excusas.

C. Parčić († 25/12 1902) in exaranda nova editione Missalis Romani,[1]) praeparata sibi via potissimum ab I. Berčić.[2])

Dum literatura haec, quae inde ab altera parte saec. XIII. post solemnem eamque iteratam approbationem usus linguae palaeoslavicae in liturgia factam per Innocentium IV (a. 1248., 1252), valde effloruit, tot tantaque post se reliquerit monumenta, fere nihil, ut supra vidimus, ad nos pervenit ex epocha terminum hunc antecedente, quae tamen literariis monumentis carere non poterat, sed potius abundare, nam illis saeculis notum illud diuturnum probationis tentamen sustinere debuit liturgia palaeoslavica. Quare laeto animo operam damus recensioni ac criticae *novorum eiusdem familiae fragmentorum,* quae ex indiciis inferius adducendis ad istam epocham pertinere vel eidem proxime accedere videntur.

2. Omissis tantisper notis palaeograpticis character praelaudatae epochae sequentibus punctis potest concipi:

Exceptis frag. Vindobonen. ѫ (ѧ) raro invenitur (сиⷩ; сѫжшена соуⷮ; обикаетⷯ Hom. Labac.), cuius vices gerere solet ь(ı), quod pro utraque semivocali indiscriminatim scribitur (дьⷣкькьскиѥ, изшьдь ibid.).

Pro praefato ь hinc inde iam e vel a secundarium conspicitur (дѣцıи пародонова frag. Jader. I. Šaf.; семєрти in Decol. Johan. Bapt.; заладⷣ, вась дьнь Psalt. Jader.); vel ipsum saepius omittitur (кто ... обличитⷯ ... почто ... минⷣ frag. Mis. Zagrab.) vel etiam pro lubitu inter consonas ponitur: миⷭькьми Hom. Lab.

Vocales и et ѵ non distinguuntur, uno eodemque и redduntur, quod scribitur: и, ı vel ⷡ: (ꙉ, ҁ, ҁ) синь божи єси Hom. Labac; ісцⷣклень ibidem; ꙁвєдıшє leg. Sct. Theclae; ⷡ стакь ibid. Consequenter ѵı per contractionem redditur uno и; вѫ свєти градь, доуⷯ ꙁлобиви Hom. Lab.

Pro vocalibus ѧ, ıѧ in genere ponitur є [ɜ]; pro ѧ, ıѧ: оу, ю (ꙗ, ѭ) (крⷣкмє, моєє, боудоуⷮь, поустиню); tamen loco

[1]) Misi Vlašte. Romae 1881. Rim'ski Misal'. Slavên'skim' Ezikom'. Missale Romanum Slavonico idiomate. Romae MDCCCXCIII

[2]) Ulomci sv. Pisma. U Zl. Pragu. 1864—1871.

ѣ etiam hinc inde invenitur ѣ: пѡѣтъ Hom. Labac. ѣзикъ ibidem.

Loco vocalis ѣ [ѣ], quae generaliter suis locis invenitur (недѣла, матѣрѣ) legitur etiam ѣ (вера растѣше S. Theclae дрьва и сено ibid.)

Pro dj, tj ponuntur earum legittimae vicariae žd, št (scriptum щ: нощию, развращаетъ); ћ tantummodo pro g': ермоћенъ S. Theclae, еванћелиѣ Hom. Labac.

Mollis enunciatio τοῦ л, н exprimitur in sequenti vocali saltem in оу: дивлаѯоу се sed славлю Miss. Zagreb; кланающи sed поустиню Hom. Lab; non autem τοῦ р: емаранинѫ Mis. Zagreb., tum: твороу S. Theclae.

Sic dictum r, l sonans scribitur more solito: дрьва, врьгоутѫ, вльхва, льсти; attamen in Hom. Lab. legimus: ис цриквє, in Decol. s. Joh. цриквенаго.

Adiectiva declinantur etiam more pronominum ex. gr.: тьминичномоу S. Theclae.

Quibus praemissis ad ipsa fragmenta gradum facio, gratias reddens cl. prof. Dr. Fr. Pastrnek et M. R. P. St. Ivančić, qui mihi in eis describendis consilium et opem tulerunt, nec non M. R. D. Jac. Dminić, decano Verbenic., qui mihi eadem benevole commodavit.

Fragmentum glagol. breviarii Verbenicensis.

Fragmentum nostrum constat quatuor foliis pergamenis (circa 35×25 cm), quae inde a saec. XVI. inserviebant pro theca, in quâ religata erant documenta parochialis ecclesiae Verbenici, in insula Veglensi. Quae folia, licet inter se argumento sint affinia — continent enim officia de tempore Adventus, — nedum omnia ordine inter se colligantur, imo nec ad eundem librum quondam pertinuisse videntur.

Folium A et D (hodie primum et ultimum) ad quoddam Lectionarium spectasse puto ex Lectionibus, de quibus inferius; folia autem B et C in hodierno ordine II. et III. licet plena sint

saepe saepius repetitis Invitatoriis, Antiphonis, Versiculis etc., nullam continent Lectionem, licet hinc inde eam indicent. Licet nonnulla breviaria glagolitica omnes partes divini Officii contineant (ut Noviana), constat tamen ex inventariis ecclesiae Verbenic. (ab a. 1550, item 1557.) eandem posedisse separata a corpore Breviarii Psalteria nec non alios libros liturgicos; imo breviar. Verbenic. I. sic inscribitur: Починет' чин' матотинала.

Poterant ergo pertinere ad quendam »*Ordinem*« amplectentem reliquas Officii partes exceptis Lectionibus et Psalterio. Opinio haec confirmatur ex nota, quae legitur in 2. col. fol. III. b. l. 5:

Т А
чи омио (*lege homiliam*), post quam ordo Officii progreditur. Similes enim notae generales leguntur in antiquioribus Ordinibus. Sic ex. gr. in Ordine Romano I. publ. a Mabillon similiter legitur: *Leguntur homiliae sanctorum Patrum ad ipsum diem pertinentes.**

Momentum quod nos ad ea publicanda inducit *palaeographicum* est ac *orthographicum*, quod nempe ipsa cum fragmentis superius indicatis tanquam pontem inter epocham fragment. Vindobonensium et monumenta saec. XIV. angulari charactere conscripta considerari liceat, cum de uno aeque ac de altero termino participent, licet ad posteriora propius accedant, sicque novum sint

* Cf. *Suitbert Bäumer Geschichte des Breviers*. Freiburg 1895.

Fol. Ab, col. I.

1 . . . . . ⰲⰲⰳⰸⰹⰲⰲⰻⰲⰲⰳ
2 Ⱄⰲ ⰲⰲⰲⰾⰻⰻⰳⰲⰲⰻ' ⰲⰲ ⰲⰹⰲⰻⰻ ⰲⰲⰾ
3 ⰲⰳⰹ ⰷⰸⰹⰲⰲⰷ ⰳ ⰲⰲ ⰲⰲⰹⰲⰾⰳⰲⰷ· ⰳ ⰲⰾⰻ
4 ⰲⰹⰳⰲⰷⰾⰾⰷ ⰹⰵⰲⰲⰻⰸⰹⰲⰻ' ⰲⰹ ⰹⰲⰾ
5 ⰲⰲⰾⰳⰲⰲⰳ ⰲⰲ ⰲⰹⰲⰻⰻ — ⰲⰲⰳⰲⰲⰹⰷⰾⰻ
6 ⰲⰾⰻ ⰹⰵⰲ ⰷⰾⰻ ⰳⰻⰾⰲⰻⰸⰹⰲⰻ ⰲⰾⰹⰲⰻ'
7 . . . ⰻ ⰹⰳⰲⰲ' · ⰳ ⰳⰸⰸⰻ ⰳⰲⰲⰾⰹⰲⰲⰻ
8 . . . . ⰻ ⰲⰲⰾⰲⰲⰲⰵⰵⰲⰲⰹⰻ· ⰲⰲⰹ
9 . . ⰷ . ⰲⰲⰹ ⰲⰾⰻ ⰳⰲⰲⰲⰹⰾⰳⰲⰲⰻ
10 . . . ⰳⰲⰲⰲⰹⰾⰳ ⰵⰹⰲⰾⰻⰸⰹ

documentum stadii quo literatura glagolitica ritus Occidentalis sensim sine sensu a characterum forma *originaria* (*semiorbiculari*) ad *posteriorem* (*angularem*) gradiebatur, comitantibus etiam vicissitudinibus orthographicis.

Claritatis gratia prius ipsum textum cum analysi exhibebo, dein de eius lingua, orthographia graphicisque proprietatibus disseram.

I.

Textus ordinatus est in duabus columnis (ca 10 cm amplitudinis), quarum quaeque 25 lineis circiter constabat, nunc aliis in superiori, aliis in inferiori parte deficientibus. Argumentum fol. Aa decifrari prorsus nequit, eoquod frequentiori usu prae omnibus est detritum. Idem fere dicendum est de folii B posteriori, potiori autem ratione de fol. C anteriori paginis, quae prius inter se iunctae erant, deinde iisdem vi disiunctis characteres unius alteri adhaeserunt et vicissim, sicque lectio eorum perdifficilis vel omnino impossibilis evasit. Posterior pagina folii D tandem ab inferiori parte praesertim decussati, quo totum claudebatur volumen, frequenti manuum tactu valde inquinata, praeter alia vestigia orationis de Dominica III. Adventus ostendit. Quibus praemissis ad ea, quae attentionem magis attrahunt propero. Textum adduco tum charactere glagolitico (sic dictae *croaticae* recensionis) tum literis cyrillianis transcriptum, quem hinc inde mancum supplevi ex brev. Verbenic. I. De cetero quaesivi textum fideliter referre.

Fol. Ab, col. I.

1 (не имамь . . . его ни вьс)копати
2 ⳾ вздастит' в немъ тр
3 ние ѣкоже и в ледин'ѣ · и за
4 пов'ѣд'ѣ облаком' не одь
5 ждити в немъ — Киногра
6 дъ оуво га саваота дом'
7 (израилев)ъ ест'· и чкъ июдовь
8 (нова отърасл)ъ взлюблена · по
9 (трьп)'ѣ(хь) же да створитъ
10 (правьдоу и) створи безако

11 . . . . ⰾⰾⰻ ⰶⰻⰺ ⰳⰹⰼⰾⰾⰻⰺ

12 . . . ⰺ? ⰆⰉ

13 . . ? ⰾⰽⰳ ⰾⰾⰽⰼⰾⰻⰳⰲⰳ ⰸⰹⰲⰾⰾⰽⰻⰺ

14 . . ⰾⰾⰽⰳ ⰲⰳⰹⰹⰾⰾⰽⰶ ⰹⰲⰲⰺ ⰹⰾⰾⰳⰹ

15 . . ? ⰳⰲⰸ ⰵⰸⰹⰾⰾⰺ ⰲⰳⰾⰾⰽ' ⰿⰽⰶⰤ

16 . . . ⰳⰾⰽⰿⰽⰶⰤⰳⰲⰲⰸⰳ ⰸⰹⰤⰳⰲⰲ

17 . . ⰵⰾⰾⰽⰸⰿⰽⰺ ⰳⰹⰾⰾⰺ ⰾⰾⰽⰼⰾⰻⰳ

18 . . ⰳ%ⰳ ⰲⰳⰹⰻⰶⰾⰾⰹⰳⰾⰾ ⰹⰳ ⰾⰾ ⰸⰸ

19 . . ? ⰾⰾⰽⰳⰾⰾ' ⰶⰺ· ⰹⰳ ⰶⰿⰽ

20 . . . . . ⰺⰶⰺ ⰿⰽⰻⰾⰾ ?

Notae. In linea 2. maiuscula ⰼ producitur in parte inferiori, quod in omnibus characteribus maiusc. observatur; ⰸⰲⰹⰰⰻⰼⰻⰵ verosimilius est error amanuensis pro ⰸⰲⰹⰰⰻⰼⰻⰵ.' Praep. ⰸ scribitur in unum cum pron. ⰻⰴⰻⰽ — L. 3 exhibet ligaturam ⰸⰰ. — L. 4 Particula ⰻⰵ conflatur cum sq. verbo. — L. 5 ⰸ ⰻⰴⰻⰽ scribitur uti supra. — L. 8 habet lig. ⰳⰰ. — In L. 11. illud ⰾⰸⰲⰻⰵ cum

Fol. Ab, col. II.

1 ⰶⰾⰾⰻ ⰻⰲⰹⰺ ⰾⰾ ⰾⰾⰲⰾⰽⰿⰽⰸ · . . .

2 ⰿⰽⰶ ⰸⰻⰻⰶ ⰾⰾ ⰵⰶⰶ · ⰸ ⰿⰽⰻ . .

3 ⰹⰽⰿⰳ ⰳⰿⰽⰸⰲⰳ · ⰸ ⰼⰳⰾⰾ . . . .

4 ⰸ ⰿⰽⰻ ⰵⰳⰳⰾⰾ ⰹⰳ ⰻⰳⰲⰳ · . . .

5 ⰸⰺ' · ⰸ . ⰳⰵ . . . . . .

6 ⰸ ⰸⰳⰿⰽⰳⰻⰻⰶ ⰸⰺⰶⰶ ⰼⰳⰳ ⰲ . . . .

7 Ⰻ ⰿⰽⰻⰵⰾⰾⰳⰸⰻⰻⰵⰾⰾ ⰸⰻⰻⰼ . . . .

8 ⰾⰾⰽⰺⰸⰲⰸ · ⰸ ⰲⰳ ⰼⰽⰽⰹⰸⰾⰾⰾⰻⰵⰲⰳ . .

9 . . ⰳ ⰾⰾⰽⰾⰾⰳⰽⰳ ⰸⰻⰻⰼ · ⰸ ⰹⰾⰾⰽⰽⰻⰺⰼ .

10 ⰿⰽⰻⰻ' ⰾⰾ ⰹⰽⰿⰻ ⰸⰺⰼ ⰿⰽ . . .

11 ⰹⰾⰾⰳⰼⰾⰳⰽⰾⰾ ⰻ ⰻⰳⰲⰳ . . . .

12 ⰳⰹⰳⰽⰽⰾⰾⰵ ⰹⰳ ⰳ ⰲⰸⰺ . . . .

11 (ние глагле)ть гъ обрт·ѣ
12 ѣ ? рш ·ѣ
13 (егда при)де вр·ѣмене исплъ
14 (нение вь не)же посла снъ свои
15 (вивь оть ж)ени внвъ под' зак
16 (ономь да п)одзаконние искоуп
17 (ить) Близъ естъ вр·ѣме
18 (и дьне) его неоумалет се т чи
19 (Gе гла)глет' гъ· се аз
20 (събероу е оть вьс)ѣхъ змл ?

ѣ in sq. linea dubium remanet. — L. 12 р·ѣкш i. e. р·ѣкшпонь (Responsorium) cf. brev. Verbenic. I. fol. 20 b. in rubrica: в·ѣдомо боуди да . . . р·ѣкшпни etc. L. 13. habet lig. пл. — L. 18 Negativa partic. collig. cum verbo. чти indicat initium Lectionis. — L. 20 exhibet solitam lig. :змл (земль).

Fol. Ab, col. II.

1 оут' мн·ѣ в люди · (и азь боу)
2 доу имъ в бъ · и да(мь имь)
3 сроце едино · и поут (един)
4 и да боет се мене · .
5 их' · и (д)об(ро) (боудеть имь)
6 и чедомъ ихъ по н(ихь)
7 l завещаю имь (зав·ѣть)
8 в·ѣчни · и не пр·ѣстаноу (до)
9 (бр)о творе имь · и страхь . . . .
10 дам' в сроца ихь д(а не оть)
11 стоупеть т о мене (И вьзв)
12 еселю се о них . . . . . (обу)

13 ⰌⰏⰅⰌⰑⰓ Ⱃ · Ⰵ ⰐⰓⰅⰘⰌⰏⰅⰐ . . .
14 ⰀⰏⰘⰅⰘⰌⰐⰘ ⰅⰓⰀⰏⰓ · . . . . .
15 ⰌⰐ ⰐⰆⰅⰏⰐⰌⰑⰓ ⰌⰐⰅⰘⰌⰏⰀ . . . .
16 ⰅⰏⰀⰀ Ⰵ ⰌⰐⰅⰓⰔⰐ ⰑⰑⰓⰔⰐ . . . .
17 Ⰼⰺⰹ ⰅⰓ ⰎⰌⰑⰓⰔⰐⰐⰀ ⰎⰓⰓ . . .
18 ⰌⰐⰘⰘⰅⰀ ⰒⰅ ⰌⰑⰐⰐⰑⰅ ⰅⰅⰓ . . .
19 ⰌⰑⰓⰓ · ⰐⰅⰅⰺⰹ ⰐⰆⰅⰅⰌⰐⰓ ? . . .
20 ⰌⰐⰅⰓ ⰑⰓⰔⰆⰓⰓ ⰔⰔⰅⰌⰑⰒ . . .
21 ⰅⰏⰑⰓⰓ ⰎⰌⰑⰐ ⰸ ⰒⰅⰀⰏⰀ — Ⰵ ? .

Notae. L. 1 Verbum (ⰃⰟⰽⰻ)Ⱏⰽⰲ' complendum est ex praecedenti linea. Praep. Ⰳ iungitur cum substant.; Ⰳⰰ ligatur. — L. 4. Reflexivum ⰻⰵ immediate adicitur verbo. — L. 9 ligat. ⰲⰃ — L. 10 ⰱⰻⰺⰾⰰ in continuo scribitur. — L. 12 ⰻⰵ subiungitur verbo ut

Fol. Ba, col. I.

1 . . . ⰱⰓⰓ ⰐⰆ?ⰅⰏⰓⰓⰌⰐⰀ' ⰎⰓⰓ ∫ ⰓⰎⰅⰅⰑⰐ
2 . . . ⰐⰆⰅⰐⰐ?ⰌⰌⰘⰏⰏⰓⰓ ⰏⰎⰒⰟⰤ
3 . . . . . ?ⰏⰓⰱⰱⰌⰏⰏ — ⰢⰢ
4 . . . . . ⰅⰓ ⰅⰑⰑⰓ ⰌⰌⰏⰓ
5 . . . . . ⰾⰅⰅ ⰌⰌⰅⰓⰎⰓⰅ ⰀⰘⰅⰆⰏ
6 . . ⰌⰐ ⰀⰏⰏ ⰏⰏⰒ ⰅⰓ ⰒⰆ ⰒⰏⰒ ⰅⰓ ⰒⰆ Ⱂ
7 . . . . ⰢⰅⰅⰸⰘⰾⰓⰱ ⰎⰓⰓ ⰅⰅⰘ ⰌⰐ
8 . . ⰐⰐ ⰐⰆⰅⰘⰏⰓⰌⰐⰌⰱ — ⰢⰅ
9 . . . . ⰏⰏⰒ ⰎⰆⰏⰏⰘⰏⰓⰱ · ? ·
10 . . . ⰱⰓⰓⰓ ⰅⰘⰒⰘⰒⰒⰱ . . ⰅⰘⰌⰐⰓ
11 . . . ⰀⰏⰱ ⰐⰒⰸⰑⰑⰏⰏⰘⰏⰏⰓⰌⰐ ⰅⰓ
12 . . . Ⰵ ⰐⰆⰅⰘⰏⰏ ⰅⰐⰌⰘⰒⰘⰒ ⰒⰌⰐⰌⰐ
13 . . . . . ⰏⰏ · Ⰼⰺⰹ Ⰵ ⰒⰏⰏⰀⰘ ⰢⰀ
14 . . . ⰢⰅ ⰘⰅⰒⰐⰐⰌⰏⰏⰘⰏⰏⰓ — ⰏⰏⰒ

13 лажоу є · и постав(лю на)
14 м҃ст҃к семъ . . . . . .
15 в правдоу вс҃кмь (срьдьцемь сво)
16 имь и всею дшею (своею)
17 Ѣко се глеть гъ . . . . (при)
18 в҃ксь на люди сие . . . (зь)
19 лое . тако приве(доу) . . .
20 все доброе обнлн(о) . . . .
21 азъ глю к нимь — G? . .

supra. Post pronomen нихъ probabiliter stabat егда. — L. 15 в правдоу scribitur in continuo; пр lig. — L. 17 habet lig. гл, l. 19 пр, l. 21 item гл.

Fol. Ba, col. I.

1 (Ц҃ксарь на)шъ придет' хъ \ егож
2 (є иванъ) пропов҃ѣдаше агнц
3 (а бити при)доуща — Бш р
4 (Се агньць божи) се иже взе
5 (млеть гр҃к)хи всего мира
6 . . Е . Ма Ин Се на о
7 (влац҃ѣхь не)вскихъ гъ сь в
8 (? ластию) прндетъ — Іс
9 (Гь вьцари се) Ин Градъ кр҃кпо
10 [стн на]шее сионъ (съпа)сите
11 [лк вь не]мъ поклькает се
12 [ст҃кна] и пр҃кд ст҃кноу отв
13 [орите врат]а · ѣко с нами бь
14 [алк] Іс Исповдан — Ин

15 . . . . Ⱁ ⰱⰺ ⰻⰰⱁⱁⰻⰵⰻ'
16 ⱘⰾⰻ ? . . . . Ⱁ ⱁⱁⰻⰻⰴⰸⱁⰻⰺ · ⱂ
17 . . ⱁⰽⱓⰺ ⰻⰱⰻ Ⱁⰱⱁⱆⱘ ⱁⰽⰸⱁⱘⰻⱁⰻ
18 . . . . . ⱘⱁⱁⰽ ⱂⰻ
19 . . ⰹⰻ ⰺ . . ⱘⰻ Ⱂⰻⰴⰽⰸ ⰸ ⱛⱁⱁⰽ
20 . . ⱁⰻⰸⰺⱂⰻⰴⱁⰻⰺ . . . . . .

Notae. L. 2 habet lig. ⱂⱃ, sed in sq. l. 3 eadem literae separatim scribuntur. Кριι=Кѣρкшк (Versus); — L. 6 К quid significet, dubium est; forte est pars abbreviatae vocis молитва. Sequuntur duae manus situ inversae, quae saepius occurrunt. Мат=Матоутина (cf. brev. Nouianum II. fol. 4 in rubrica: от матине.) Procul dubio ex latino *Matutinum*, quo brev. glag. utuntur pro sic dictis hodiernis Laudibus, non autem pro Matutino, quod venit

Fol. Ba, col. II.

1 ⰸⰻ Ⱂⱛ . . . ⰻ ? . ? ⱁⰻⱁⱁ'
2 ⱂⰾⰸⰻⱂⱛⱁⰻⰸⱁⱁ' ⰻⰹⰻⰸⱘ ⰾⱘⰹⰻⰺ ⰸ
3 ⱂⱁⰻⰸⱛⰻⰺ — ⱘⱁⱁⰽ ⱂⰻⰸ ⱛⱛⰻⱁⱁⰽⱛⱁ . Ɱⱂ
4 ⰹⰾⱘ · ⰽⱁⱁⰻ . . ⱁⱁ . . ⰻ ⱂⰻⰸⰸ .
5 . ⱘ ⰸⰻⰺ . . . . . .
6 ⰺⰹⰻ . . . . ⰲⱘ ⰸⰻⰺ . .
7 ⱁⰾⰻⰺⱂⰽⰲⰸⰻⰺ ⰸ ⰺⱁⱁⰽⰻⰻ . . .
8 ⰸⰲⰸⱛ' ⰸⱁⰽⱁⱁⰸ ? ⰸ . . . . . .
9 Ⱛ ? ⰸⰻⰺ . ⱂ . . . ⱘⰲ
10 ⰲⱘ ⱂⰾⰽⰸⱁⱁⰻⰸⱁⱁⰽ ⱁⱁⱁ . . . ⰲ . Ⱆⰾ
11 ⰸⱁⱁⱁⱁⰽ ⰻⱛⰻ · ⰸⰽⱁⱁⰽⱁⱁⰸⰸ ⱁⱁ . . .
12 ⱛⰻⰺ ⱁⱁⰺ ⱁⱁⰽⰸⰸ ⱘⱁⱁⰽ — ⰾⱒⱆ
13 ⱁⱁⱁⱛⰻⰺⱁⰸⰸ ⱂⰾ?ⰸⰸⱁⰻⰺ ⱛⰻ ? ⰸⰾ

15 [Ѥ ѣвить с]ѥ гѫ не сѣлжет'
16 аџе [кѣснени]ѥ творитъ . п
17 [ожь]дѣмъ его егда придетъ
18 [и не закѣснить] алѣ Пс
19 (Боже) бе м[ои] Ян Гори н хлъ
20 [ми] всъпоютъ

in iisdem sub nomine Ютрьна. Ян = Antifona. — L. 8 Пс = Psalmus. — L. 12 прѣдстѣноу scribitur in continuo; тв ibidem lig. — L. 13 с нами conjućtim scribitur; super бь titulus non apparet. L. 14 ѣ probabilius est pars abbrev. алѣ=аллелоуѣ. пвд ligantur invicem. Psalmus indicatur CXVII. Confitemini Dno. — L. 15 Partic не adiicitur subsq. verbo. — L. 16 тв lig. item пр et гд in l. 17.

Fol. Ba, col. II.

1 Ѥ г[ь ? нашь . . . о ? . .при]дет'
2 просвѣтит' очеса рабъ с
3 воихъ — алѣ Пс Хвалѣт[е] Кп
4 Бра . ѣже [ко]л(ижд)о пис[а] . . . .
5 (н)а соу(т вса в наша)
6 оуче(ниѣ писа)на соу(т, да)
7 трьпѣниемъ и оутѣш(ениемь)
8 книг' имѣли (в)и(хом')
9 Г(л)съ (в)п(ию̈аго) Ян
10 На прѣстолѣ дд(вѣ и) н(а) цр
11 ствѣ его · сѣдѣти в(ѣчьнеть)
12 гъ въ вѣки алѣ — ОРЦ
13 Взбоуди пр(о)симъ г(е?) ср

14 ⰿⰰⱈ ⰲⱈⱅⱅⱈ ⰻⰻ ⰳⰾⰰⰲ . . . . ⰲⰸ

15 ⰴⰴ ⰵⰿⰽⰸⰲⰲⰵⰳⰵⰿⰽ . . . . . .

16 ⰿⰴⰲⰵⰾⰰⰲ . . ⰿⰸ · ⰿⰽⱈ ⰵⰾⰰ . . . .

17 ⰸⰿⰿⰴⰸⰵⰿⰰⰶ ⰲ ⰳⰵ . . . . . .

18 . . . . . .

19 Ⱑⰸⰾⰰ . . . . . .

Notae. Lacuna in l. 1 dubia remanet. — In l. 3 adest lig. ⰵⰽⰾ; verbum illud supplendum: ⰵⰽⰾⰰⰽⱅⰵ. — Кпт = капитоулъ ex lat. Capitulum; cf. III. brev. Verbenic. fol. 208. — L. 4 Брат = Братие. -- In fine l. 8 videntur quaedam vestigia Maiusc. et abbrev.; probabiliter Брш. — In l. 9 ⰳⰾ ligantur. — Iterum ⰿⱂ in l. 10. — L. 11. habet lig. ⱅⰲ. — L. 12 ОРЦ=Оранїе (Oratio).

Fol. Bb, col. I.

1 Ⱗⰻⰿⰵⱃⱈ ⰿⰿⰴⰸⰱⰵⰵⰵ — Ⱑⰱ

2 ⰱⰲⰵⰱⰿⰿⰵ ⱃⰡⰵⱈ ⰵ ⰿⰴⰸⰰ — ⰲ ⰲⰡⰿⰿⰺ : ⱈⱃ

3 .ⰿⰿⱃⱈ ⰵⰵⰸ ⰿⱁⰱⰿⰿⰲ ⰿⱁⰸⰵ · ⰱⰿⰿⰵ ⰿⰿⰱ

4 ⱁⰸⰿⰿⱈ ⰶⰿⰿⰱ · ⰵⰿⰿⱁⱏⰻⰵⰵⱃⱈ ⰵⰲⰿⰿ' ⰿⰿ

5 ⰿⰵⰵⰡⰱ ⰱⰿⰿⰵ ⰿⰿⰸ ⱁⰵⰵⰵⰵⱃⱈ ⰵⰲⰿⰿⰻ ⰲ

6 ⰶⱈ ⱈⰿⰿⰱⰱ ⰳⰆ ⱈⰺ ⰸⰋ

7 ⰾⰳⰿⱁⱈⰿⰿⰿⰻ ⰾⱁⱁⰳⰵⰸⰸⰿⰿⰶ ⰿⰿⰵⰵⰿⰿ

8 ⰳⰶⰸ Ⱑⰵ · ⰿⱁⱈ ⰵⰵⱃⱈ ⰿⰿⰿⰿⰴⰵⰶⰲ ⰶⱁⱆ

9 ⰵⰿⱁⰳⰲⰸ ⰾⰿⱁⱈⱁⰿⱁⱃⰸⰸⰻ · ⰸ ⱃⱈⰵⰵⰿⰿⰴⰵ

10 ⰲⱈⱈⰶⰲ ⰿⰿⰸⰿⰿⰴⰿⰿⱈ Ⱑⱈⰿⰿⰳⰸⰿⰿⱈⱃⰸⰵⰵ

11 ⰾⰿⱁⰸⱃⰵⰵⰵⰿⰿⰻ · ⰸ ⰿⰻⰻⱁⰿⰿⱁⰸ ⰿⰿⰱⰵⰵⱃⰸⰵⰵ

12 ⰿⱁⱈ ⰾⰴⰳⰿⰿⱁⱈⱈⰵⰿⰿⰻ — [illegible] ⰿⰿⰿⰿⰆⱃⱈ ⰿⰿ

13 ⰿⱃⱃⰿⱁⱈⰿⰿⰸⰸ — Ⱑⰿⰿⰸ ⰧⰆⰱ ⱃⱈⰱⰻ ⰾⰿⰆⰸⰿⰿⱁⰵ

14 Ⱗⰻⰿⰵⱃⱈ ⰿⰿⱃⰴⰳⰲⰸ — ⱈⰺ ⰶⰿⰱ ⱁⱈⱈⰲⰸ

14 ца наша · кь оуго(това)ни
15 ю единоче(аго) (сина т)
16 воего (поу)ти · да ег(о) (пришь)
17 ствиемъ о че(щеними тебѣ мисль
18 ми работати оутегли)
19 биⱈ(омь).

— L. 13 In vocativo гѣ (господѣ) licet superior pars literae ѣ paulum detrita sit, eadem tamen pro alia accipi nequit; пр ligantur. — Super abbrev. Кпт (l. 3) et super Брат (l. 4) titulus quidem conspicitur, non autem super алѣ (l. 3 et 12), nec super дд(вѣ)=давидовѣ L. 17 illud ѣ in о че(щеними) probab. error est amanuensis, loco и, et praep. о coniunctim scribenda.

Fol. Bb, col. I.

1 Імна Творче — Бр̄ш̄
2 Росѣте нбса с виш(ѣ) — И обл̄ц Ян̄
3 (Б)жна еси дѣво мр̄іе · ѣже вѣ
4 рова гвѣ̄ · сврьшена соуть в
5 тебѣ ѣже ти речена соуть о т̄
6 га̄ · алѣ ОР ЯЩ ИѢ
7 Подаждь просимъ всем
8 огн бе̄ · да сна̄ твоего гр
9 едоущи праздникь · и настое
10 щаго живота балобаиие
11 прниесеть · и мьзди вѣчние
12 да подасть — ЮТРНЯ Е
13 ПНДЛИ Бт̄и Цр̄ъ нашь приде
14 Імна Е ноши — Ян̄ Гъ заши

15 ⰻⱏ ⰱⰻⰺ ⰻⰱⰹⰸⰻⰻⰱⰱⰱⰹⰸⰹⰸⰹ — ⰾⰱ
16 Ⱗⰻⰱⰸⰻⰱⰹ ⰿⰻⰻⰱⰻⰿⰻⰺ — ⰸ ⰿⰻⰻⰱⰱⰻⰻ ⰿⰹ ⰸ
17 ⰿⰻⰻⰸ ☞ ⰳⰱ ⰽⰻⰻ ⰾⰻⰻⰻⰽⰻ ⰹⰸⰸ
18 ⰻⰸ ⰻⰱ ⰾⰹ ⰸⰱ ⰻⰻⰽⰻ . . .
19 ⰹⰻⰻ ⰱⰻⰺ · ⰸⰹ ⰽⰱⰱ ⰱⰻⰻⰻ ⰽⰻⰽⰻⰻⰻⰽⰻ
20 ⰻⰹⰹⰱⰸ . ⰸⰻⰻⰹ ⰳⰱⰸⰹⰻⰻⰹⰻⰻⰱⰽⰹⰻⰻ
21 ⰻⰳⰻⰻ ⰻⰱⰱⰻⰻ ⰻⰻⰸⰿⰹⰻⰻ ⰻⰹⰸⰻⰻ · ⰸ
22 ⰽⰾⰸⰹ ⰻⰱⰸⰻⰱⰹⰻⰻ ⰸ ⰿⰱⰸⰻⰻⰱ ⰸⰻⰻⰱ
23 ⰸ ⰸⰻⰻⰹⰹⰸ ⰱⰻⰱⰹⰻⰻⰽⰻⰽⰻⰻⰻⰻⰻ ⰱⰻ ·
24 ⰸ ⰽⰹⰻⰽⰻⰻⰻ ⰱⰽⰻⰻⰽⰻⰻⰻⰻⰽ ⰹⰻⰹⰻⰻⰹ
25 ⰻⰻⰸ ⰽⰹⰹⰹⰻⰻⰻ — ⰸⰻⰻⰽ ⰸⰹ ⰳⰻⰻⰹ

Notæ L. 2 нбса = небеса; облц = облаци — L. 3 бжна = блажена. — L. 4 гв ligantur. L. 6 Maiusculæ vocis ОРЯЦИѢ binæ separatim scribuntur. — L. 7 habet lig. жд — L. 8 сна = сина. — L. 9 ligatur зд; eadem lig. invenitur in sq. lin. 11 — L. 12 Maiusc. Е pertinet ad sq. П(о)Н(е)Д(ѣ)ЛН= Feriâ II. ; abbrev. Бит legenda est Битатории procul dubio ex lat. Invitatorium (cf. Brev. Verbenic. I fol. 7 b in rubrica: сию битрию др'жи). — L. 15

Fol. Bb, col. II.

1 ⰾⰱ ⰱⰻⰻⰹⰸ ⰻⰻⰳⰻⰹⰳⰽⰱⰹⰸ ⰻⰻ . .
2 ⰸ ⰼⰾⰸⰹ ⰳⰻⰸⰹⰻⰻⰽⰻⰻⰻ ⰻⰻⰻⰱⰽⰻⰽⰱⰽⰻⰻ
3 ⰻⰻⰻ ⰱⰻ · ⰻⰻ ⰻⰹⰽⰽⰱ ⰹⰱⰸ ⰹⰾⰻⰻ?ⰸⰻⰻ'
4 ⰸ ⰻⰱⰽⰳⰹⰻⰻⰽⰻⰽⰻ . . ⰻⰻⰻⰽ . .
5 ⰻⰱⰽⰳⰻⰽⰹⰸⰹ ⰳⰻ · ⰸⰹ . . . . .
6 ⰾⰹ ⰼⰽⰱⰻ ⰾⰹⰸⰸ ⰻⰹⰸⰸ . . . .
7 ⰹⰹ · ⰾⰻⰻⰸⰸⰸⰹⰸⰸ ⰻⰻⰻⰹⰹⰹ . . ⰸⰻⰻⰹ . .
8 ⰸⰸⰱⰳⰻⰽⰱⰱ · ⰻⰱⰽ ⰳⰻⰸⰹⰻⰱⰽⰹⰱⰽⰸⰻⰻ
9 ⰸⰳⰻⰸⰹⰻⰻⰽⰱ ⰽⰻⰻⰻ ⰸⰼⰻⰻⰻ . . . ⰻ

15 Пс Гъ просвѣщение — Бш ρ
16 Ізиде жьзлъ — И цвѣтъ т о к
17 ЧТИ Мт а Ян Бжна еси
18 Пс Пл̂ме бе Кт п Так(о гл)
19 еть гъ · се азь шлю анѣла
20 моего · нже оуготоваетъ
21 поуть прѣд лицемь моимь · и
22 абие придетъ к црквѣ стѣ
23 и своеи гдователа гъ ·
24 и анѣлъ завѣта емоуже
25 ви хощете — Имна Се юже

пр ligantur. Psalmus XXVI. Dnus illuminatio mea. — L. 16 fin. lit. к= кореие. — L. 17 Maiusc. ЧТИ = Ч'тение vel ч'ти (lege); Бжна = блаженна. — L 18 мл ostendit consuetam lig; abbrev. significat Ps. L. Помилоуи ме Боже. — L. 21 Finalis д vocis прѣд ligatur cum seq. л — L. 22 пр ligatæ; стѣи = светѣи; гд in sq. voce ligantur, quæ supplenda: господователь (Berčić Ulom. III. 97. Malachia III. l.)

Fol. Bb, col. II.

1 Бш ρ Глсъ впиющаго в (поустини)
2 Се нбсе придетъ бладате
3 ть гь · в роуцѣ его обл(а)ст'
4 и заповѣдь (црс)тва (ОРЦ)
5 Прѣпаши пр(о)си(мь) (господи)
6 бе нашь боки мис(ли наш)
7 ее · бжскою твое(ю) (с)ило(ю)
8 крѣпцѣ · да придоуцим(ъ)
9 спсомъ хмь сим · (твои)м

10 Ⰼⰻⰳⱆⰾⰻⰳⰻⱃⱏ ⰳⰾⱏⰱⱏⰸⰾ . . . .
11 ⰳⰾⰻ ⰸⰻⰳⱆⰾⰻⰳⰾⰻⰽ ⰰⰱⱏⰳⱃⱏⰽⰻⰳ
12 ⰾⰻⰱⰱⰳ · ⰳ Ⰼⰽⰻⰱⰳ ⱃⰾⱏⰳⱆⰽⰻ Ⰼⰻⰳⱆ
13 ⰾⰻⰳⰻⱃⱆⰾⰾⰻⰳ · ⰾⰻ ⱃⰻⰷⰻⰳ ⰾⰱⰳⰱⰸⰾⰻⰳ
14 ⰳⰾⰻⰾⰻⰷⰸⰻⰳ Ⰾⰳⰽⰻⰳⰻⰽⰳ —
15 ⰰⰰⰱⱏⱃⱏⰽ ⰽⱏⱃ ⰳ ⱃⰾⱏⰳⰻ ⰾⰱ . Ⰼ .
16 ⰾⰳ ⰰⰰⰱⰽⰸⰸⰾⰱⰳⰳⰽⰳⰽ Ⰻⰾⰾ
17 ⰎⰳⰽⰌⰻⰷⰾⰻ Ⰺⰱⰸⰻⱃⰻ ⰻⰳⰳⰱⰸⰳ . .
18 ⰳⰸⰸⰻ ⰰⰳⰾⰾⰽⱃⱏⰻⰾⰻ . . . . .
19 ⰳⰾⰾⰳ ⱃⰽⰱⰳⰌⰳ · ⰳ ⰳ . . . .
20 ⰰⰳⰳⰱⱃⰳⰾⰾⰻ ⱃⰽ ⱃⰳ ·
21 ⰱⰻⰳⰱⰸⰾⰾⰻ ⱃⰎⰳⰽ . ⰾⰾⰳ . . . .
22 ⰳⰻ ⰿⰱⰻ ⰾⰱ . . . . .
23 ⰽⰾⰾⰳ ⰾⰾⰻⰳⰾⰾⰻⰷⰻ' ⰳⰴ . . . . .
24 ⰳⰳⰌⰳ Ⰾⰳ . . . . .
25 ⰸⰸⰾⰾⰌⰳⰻⰾ . . . . .

Notae. L. 1 ГЛ lig. — L. 2. G н(ѥ)в(ѥ)сѥ in continuo scriptum est; пр ligatae. Finalis litera т vocis владатеть erronee stat pro л; вл eiusdem vocis ligantur. L. 5 habet lig. пр in voce просимь· — L. 7 тв ligantur. L. 8 In fine vocis придоуцим probabilius

Fol. Ca, col. I.

. . . . . .

8 . . . ⰻⰱ ⰳ. Ⰼ . ⰎⰳⰌⰳ
9 ⰰⰰⰱⱏⱃⱏⰽ ⰽⱏⱃ ⰰⰰⰳ ⰳⰸⰸⰻ ⰾⰱⰳⰱⰾⰾⰳ ⰽⰰ
10 ⰾⰳ ⰾⰳⰾⰻⰻⱃⰳ ⰴⰰⰳ Ⰻⰾⰾ ⰰⰰⰱ . . ⰻ
11 ⰎⰱⰽⰌⰾⰳⰻ ⰽⱏⱃ ⰳⰴⰳⱃⰻ ⰻⰎⱃⰻⰾⰾⰳ ⰳ
12 ⰻ . . . ⱱⰴⰾⰴ ⰾⰱⰱⰽⰌⰾⰰⰽⰴⰻ ⰾⰾⰾⰳⰻⰻⰴⰻ
13 . . . . . ⰰⰴⰾⰾⰻ ⰻⰳⰳⰾ' ⰾⰾ ⰾⰾⰻ — ⰴⰱⰱ

10 достоинѣ обрѣл(и се? бих)
11 омь живота вѣчнаго
12 пироу · и дари нбскихь дос
13 тоенстви · т̄ о него прибти
14 оутегли бихомъ —
15 Бчрна Ан̄ G нбсе̄ пр(и)д(еть)
16 Пс Взлюбихъ К т̄ п̄
17 Боудеть корень еиско(в)
18 иже встанеть (стро?)
19 ити народи · и оу(пьвати)
20 вѣчноуть на нъ · (Брш)
21 Росѣте нбса̄ (с) ви (Ан)
22 Ge црь̄ пр(идеть гь̄ земле с)
23 амъ т̄ о имет' иг(о плѣненіѣ нашего ОРЦ)
24 Gждѣ боу(ди) . . . .
25 людемь· . . . .

stabat ъ et quidem formae: ѡ . — L. 9 хмь=христомь; снм= синомь. — L 13 тв sunt ligatae; item гл in seq. linea. — L. 15 В(е)ч(е)рьна= Vesperae. — L. 16 Psalmus citatus est CXIV. Dilexi; зл lig. — L. 20 на нъ scribitur in continuo. L. 24 Oratio ignota.

Fol. Ca, col. I.

. . . . . .

8 . . . ОР G(ь)д(ѣ) боуди
9 Бчрна Ан Ти иже прити х
10 Пс Помени Гӣ К т̄ п̄ Тѣ(мьж)е
11 братие Аӣ Сионе обнови с
12 е (оузь)риши праваго твоебо
13 (иже прити) хоте есть в те — О ц̄ р̄

14 ⰌⰀ . ⰉⰓ . . ⰎⰎⰀⰉ . . ⰡⰉ

15 ⰎⰆ . ? . ⰱ . . Ⱄⰱ

16 ⰎⰆ . ? . . . . ⰨⰀⰎⰱ ⰀⰎⰎⰓ .

17 ⰌⰆⰉⰉ . ? . . . . . ⰜⰀ ⰲⰨⰔⰉ

18 ⰎⰎ . . Ⰰ . . ⰓⰉ . , ⰓⰓⰎⰀⰉⰎⰎⰉ

19 Ⰰⰱ ⰏⰁⰆⰉⰨⰌⰉⰔⰉⰀⰎⰱ . . . .

20 ⰉⰨⰌⰀⰎⰱ ?

21 ⰓⰎⰎⰁⰲⰨ ⰎⰎ ⰌⰉⰎⰎⰉ ⰡⰜ ⰟⰆ . . Ⱄ

22 Ⱘⰲ ⰆⰨⰌⰨⰱⰓⰎⰉ ⰓⰉ ⰌⰓ ⰆⰨⰌⰨⰱ

23 ⰉⰎⰎⰉ ⰓⰉ Ⱑⰱ ⰗⰜ Ⱘⰲ

24 ⰓⰆⰉⰲⰉ ⰌⰢⰲⰉ — ⰌⰓ ⰌⰀⰎⰎ ⰀⰉ Ⱑ

25 ⰋⰜ ⲰⰉⰔⰱ ⰀⰉⰓⰲⰱ Ⱘ ⰌⰓⰲⰱ ⰏⰆ

Notae. Folium praesens situ, proinde et ordine relate ad seq. inversum, hic eodem ordine ponitur ac in originali repertum est. Utraque columna huius folii paucas exhibet literas, quae distincte legi possent, ob causas superius adductas, licet omnium linearum exstent vestigia, quae non nisi dificulter et magis ex coniecturâ leguntur. De aliquibus hic occurrentibus iam superius sermo erat, plura dubia remanent; pauca quae nova sunt potius ut nexus pateat cum praeced. et sequentibus adduco. L. 8. Initium incognitae Orationis. Literarum in repagulis aliqua videntur vestigia. — L. 9. nota Ant; ⰒⰠ lig. — L. 10 Ps. CXXXI.

Fol. Ca, col. II.

1 . . . . . , .

2 ⰱⰢⰉ Ⱑ . . . . . .

3 . . . . . .

4 ⰔⰓⰉⰉ ⰓⰒⰒⰣ . . . . .

5 ⰌⰠ? ⰢⰔⰓⰆⰉⰉⰢ . . . .

6 ⰉⰔⰓⰉ ⰢⰉⰆⰉⰨⰌⰱ . . . . .

14 П(р)ос(имь все(моги) бе
15 пр . . ? оу (на)шоу . .
16 пр . . ? намъ млс(рь)
17 дие . . ? . . . т нашее
18 в(ини) . м . . се (сп)сителе
19 мъ . . приходещемъ . . . (в)
20 ихомъ . ? . . . . . .
21 ЮТРНЯ Е Пети Бит Цр (на)ш
22 Ян Радоуите се Пс Радоу
23 ите се боу Мта Ян
24 Сионе овно — Пс Пмл ме б(е)
25 Кт Ноцъ миноу а днъ пр

Memento Dne. Capit. ignotum. — L: 11 An. Сионе eadem est ac inf. l. 24 et ea, quae in Brev. I. Verbenicensi ponitur Feriâ IV. in Vesperis ad Magnificat. — Oratio l. 14—20 ignota est. — L. 21 Invit. superius iam citatum. — L. 22 — Ant. et Ps. (LXXX.) sunt ex Fer. VI. — L 24. est Ps. Miserere — L. 25. Capit. est desumptum Ep. Paul. ad Rom. XIII 12; Glag. Miss. a. 1483, Apost. Šišat., Cristinop. habent: ноць оусп҃къ; пр in fine lineae complendum est: приближи се. (Nox praecessit, dies appropinquavit, abiciamus etc.)

Fol. Ca, col. II.

1 . . . . . .
2 оубо . в . . . . . .
3 . . . . . (ороу)
4 жие св҃къ(та . . ҃кко вь)
5 дн(е) блгооб(разиҳ хоД)
6 или бихо(мъ) . . . . .

. . . . . .

10 ⱏ҃ѯ ѕⷣⷭѯ ѳⷨⷭⷬⷭⷮⷭѕ · ⷯⷸⷭ .

11 ⷯⷸⷭⷬⷭⷯⷭⷣⷣⷭѯ ⷮⱨⷭⷭⷣ .

12 ѕⷣⷭⷭⷣ ⷭⷭⷮⷭⷭⷮⷭⷯ ⷮ . . .

13 . . ⷦⷣⷭⷭⷮⷭⷯ . . . .

. . . . . .

. . . . . .

18 ⱏⷯ? . . . ⷭ . . .

19 . . . ѕⷭ . ⱨⷮ . . . .

20 . . . . ⷭ . . . . .

21 . ⱘⱨ ⷦⷦⷯ . . . . .

22 ⷭⷦⷦⱨⷣⷣ . . . . . .

23 ⷦⷦ ⷭⷸⷣⷣⷭ ⷬⱘⱨ ⷭⷸⷦⷦⱘⷭ

24 ⱘⷭⷸⷭ . ⷮⱏⷸ . ⱨⷮ

25 ⷦⷦ . . . . . .

Notae. Ex vestigiis superius apparentibus apparet Capitulum ex praecedenti columnâ usque ad l. 6 protractum fuisse. Idem in glag. miss. (a. 1483) sonat: Нощь оуспѣ д дань приближи се . отвръземъ оубо дѣла тамнаѣ . и облѣцѣмъ се въ ороужиѣ свѣта . ѣко да в дьне благоовразиѣ ходили бихом. — Oratio

Fol. Cb, col. I.

1 . . . . ⷣⷣⷮⷮⷦⷦⷦⷮ . ⷭ

2 . . . ⷣⷣⷯⷬⷬⷯⷦⷦⷮ ⷭⷦⷦⷯⷭ

3 . . . — ⷯⷣⷣⷭ ⷣⷣⷸⷦⷦ —

4 —ᔓ—ᔓ—ᔓ—

5 ⷦⷦⷮ ⷭⷦⷦⷮⷸⷭ — ⱏ꙰ⷭ

6 Ⱎⱘⷯ . . ⷮⷮ ⷬⷸⷭⷸⷯⷬⷦⷦ' — ⷯⷦⷮⱨ

7 ⷦⷦ ⷮⷭⷯ ⱨⷮ ⷬⷬⱨ ⷮⷭ ⷸ'ⷯⷬⷯⷭⷯ —

. . . . . .

10 Бе иже смотриши · ѣко (н)
11 икотерою же нашею (с)
12 илою оустоимъ . н . ? .
13 . . мастъ . . .

. . . . . .

. . . . . .

18 Бъ? . . . оу . . .
19 . . . иѣ . ан . .
20 . . . . е . . . . .
21 . ра въ . . . . . .
22 овал . . . . . .
23 в силѣ дха стго . . . .
24 Росѣ[те] нбс(а) Ян
25 Б . . . . . .

---

cuius initium l. 10—13 omnino clarum in altera parte dubia remanet; мл l. 13. lig. — Maius. Бъ in l. 18 an sit initium alicuius Capituli vel Orationis dubium est. Mutilus textus Росѣте (l. 24) notus est ex praec. Sequens Ant. omnino detrita est.

Fol. Cb, col. I.

1 . . . . любвь . о
2 . . [б]лгдѣтнь оутѣши
3 . . . — Іже жив —
4 —ꙮ—ꙮ—ꙮ—
5 Ек ОУТОРИ — Бти
6 Црь [на]шь придет' Імина
7 Б ноці Ян Да не с'грѣшиоу —

8 ⰻⰿ ⱏⰾⰲ . ⰷ ⰸ'ⱚⱏⱋⱐⰴⰻ — Ⱄⰻⱋⱐⰻ

9 ⱋⱐ ⰸⰹ ⱍⱏⰷ ⰾⰱⰸⱁⱌⰹⰻⰺⰻ — ⰻⰿ ⰻⰿⰾⰻⰹ

10 Ⱄⰹ ⰾⰸ ⰾⰺⰹⰻⰾⰸⱍⱍⰷ — ⱑⰾⰻ

11 ⰸⰹ ⱋⰿⱁⰷ ⰾⰸⰶⰻⰾⰻⰴ ⰾⰺⱋⱐⰷ ⰸⰻⰾⰸⰴ

12 ⰾⰱⱑⱋ ⱁⱌⱏⰶⰾⰻⰾⰻⰹ ⱐⰹⰾⰻⰹ ⰾⰱⰸⰸⱁⱌ

13 ⰹⰾⰻⰻ ⱁⱐⰷⰷ ⱏⱐⰻ ⰾⰺⰹⰻⰾⰻⰸⰸⰸ ⰸ ⰸⰾⰺⰱⰱ

14 ⱋⰶⰶⰸⰸ · ⰸ ⰹⰔⰱⱋⰺⰸⰸⰾⰺⰻ ⰸⰱⰾⱋⱋ ⰹⰾⰻ

15 ⰸⱋ ⰸⰸⰸ · ⰸ ⰸⰱⰾⱋⱋ ⰸⰸⰹⰹⰾⰻⰻ ⰸⱋ ⰹⰾⰸⰸ

16 ⰸⱏⰻ ⰳⰹⰸⰹ ⱏⰷⰷ ⰾⰺⰸⰸⰹⰾⰺⰻⱏⰸⰸ — Ⱄⰻⰻ

17 ⱏⰾⰺⰻⰸⰸ ⰾⰺⰾⰸⰸⰺⰔⱋⱏⰸⰹ — ⱋⰶⰶ —

18 ⰸⱋ ⰾⰺⰹⰔⰹ ⰹⰱⰸⰺⰺⰾⰺⰹ ⰾⰺⰸⰸⱏⰹⰺⰾⰺⰷ

19 ⱏⰷⰷ · ⰸ ⰸⰺⰺⱋⱁⰺⰾⰺⱋ ⰹⱏⰸⰹ ⰾⰺ ⰾⰺⰹⰔⰱⱏ ⰷⰱⱁ

20 ⰳⰸⰾⰺ ⰸⰹ — ⱋⰶⰺⰺⱏ ⰷⰱⰾⰿ ⰻⰻⱁⱁⰔⰷⰱⰾ

21 ⰻⰻⰷⰷⰱⰾⰸⱋⱐ ⱋⰶⰶ ⰸⱋ ⰾⰺⰹⰔⰹ ⰹⰱⰸⰸ

22 ⰻⰿ ⰻⰻⱁⱁⰾⰺⰻⰹⰹⰸⰸⰸⱁ ⰸⰹ ⱑⰾⰻ

23 Ⱄⰷⰱⱁⰹⰺⰾⰺⰷ ⰸⰷⰱⰹⰾⰻ — ⱋⰶⰶ

24 ⰻⰻⰸ ⰸⰺⰺⰹ ⰾⰱⰸⰸⰾⰺⰸ ⱁⰷⰾⰺⰹ ⰹⰷⰸ · ⰾⰱ

25 . . ⰾⰺⰹⰔⰹ Ⱄⰷ ⰾⰺⰹⰺⰸⰸⰱⰺⱁⱋⱁⰹⰺⰾⰺⰻ

Notae. L. 1—3 Finis cuiusdam Orationis. — L. 5 nota abbrev. Invitatorii. — L. 7 In voce ⱀⱁⱏⱏ deest ⱀ in fine (cf. Fol Cb II.; 4) — L. 8 Ps. XXXVIII; abbreviaturam in fine lineae puto *Matutina* esse legendam. — L. 9 habet ⱂⱏ ligatas; item ⱐⱍⱑ. — L. 11 lig. ⱐⱁ, quae ex post additae videntur. — In l. 12 bis li-

Fol. Cb, col. II.

1 . ⱋ ⰸ . ⰸⰹⰷⰸ ⰻⰻⰸⰿ . . . . .

2 ⰸⰷⰺⰱⰱ Ⱄⰷⰺⰱ — —ⰓⰓ—ⰓⰓ—

3 ⰻⰻ ⰸⰾⰱⰺⰱⰷ ⰸⰻⰻⰾⰱⰹⰻⰋ Ⱄⰻⰸ Ⱟⰼ . . .

4 ⰸⰶⰶⰹⰻⰋ ⰻⰻ ⰹⰹⰷⰸ — ⱋⰶⰶ ⰻⰻⱁⱁⰻⰾⰋⰺⰻ

8 Іс Рѣ(х)ъ с'храню — МѦНѦ
9 Ѧн Се цр҃ъ придетъ — Іс Імле
10 бе по велицѣ — КП
11 Се азъ пошлю вамъ илію
12 прка дрѣвле неже прид
13 етъ днъ гнѣ веливи и стр
14 ашни . и обратитъ ср҃ца оц҃ь
15 на сни . и ср҃ца сновь на оци
16 ихъ рече гъ всемоги — Бш
17 Глсъ вриющаго — ѦН —
18 На тебе ерслме всиѣетъ
19 гъ . и слава его в тебѣ оуз
20 рит се — алѣ ОРЦ Взбоуд
21 ВЧРНѦ ѦН На тебе ерс
22 Іс Взвеселих се КП
23 Боудетъ корень — Ѧн
24 Ти иже прити хоте еси . пр
25 (иди) тебе бо пожидаемь .

gantur пр. — L. 17. гл ostendit solitam lig; in l. 18 лм. — In l. 19. Praep. в lig. cum т seq. pronom. — L. 20 Maiusculae ОРЦ = Oratio; in sequenti l. 21 ВЧРНѦ = Вечерьна. Reliquas abbrev. magis obvias, de quibus iam sermo erat, omitto. — L. 22 Ps. CXXI. in l. 24. пр bis ligatae.

Fol. Cb, col. II.

1 (д)а с(п)сеши лю(ди свое ОРЦ)
2 Сѣдѣ боуд — —◎—◎—
3 В СРДОУ ЮТРНѦ Бѣ Ц(рь нашь)
4 ИМНѦ К ноци — ѦН Взврат(и)

Notae. L. 1 est continuatio Antifonae praecedentis (Ти иже). L. 3 Maiusculis GPДOУ interponenda Ѣ. — L. 4 habet lig. вз. L. 5 Ps. LII. Dixit insipiens; мл lig. Abbrev. Омлю denotat Omiliam. — In l. 6 lig. пр; in l. 7 мл in abbreviat. помилоуи ме. Ps. L. — L. 8 Гл ligantur. — L. 9 пр bis ligatum sed tertia vice ibidem occurens scribitur per extensum; erronee прkд мьною scribitur loco по мьнk; In l. 10 abbr. кис = кистѫ. -- L. 13 Maiusc.

5 Пс̄ Пече безоумнь Чӣ т̄ Омлю

6 Мѧ т̄ а̄н̄ Ти иже прити — Пс̄

7 Пмл ме бе̄ — Кп̄ т̄ Боудеть кор —

8 Бр̄ш̄ Глсъ впиющаго — а̄н̄

9 Іже прѣдъ мною придеть пр

10 ѣдь мною бӣ с̄ . егоже нѣсмь д

11 остоенъ обоувенивѣ поиести

12 ал̄ѣ ц̄ Ор̄ Мисли наше

13 Вчрнѧ а̄н̄ Іже по мнѣ приде

14 Пс̄ Ѧще не гъ̄ — Кп̄ т̄ Тако гл

15 а̄н̄ Глсъ впиющтаго в поу

16 стини . готоваите поуть гн̄ь

17 и прави творѣте стьзи его . ал̄(ѣ)

18 Взбоуди просимь г̄ӣ сил

19 оу твою и приди да еже и

20 црквѣ твоеи обещалъ е

21 си . даждъ до конца вѣка

22 мастивѣ створи — Тѣмж(де)

23 писць би хотель пити пл?

24 Е чѐтрти ютрнѧ Бт̄и

25 Цр̄ъ нашъ прнде — а̄ӣ Гн̄ бе

І ligatur cum sequenti ж; ibidem lig. пр. — In l. 14 Ps. CXXVI; Capit. ignot., гл lig. sed non in seq. l. 15. — L. 17 habet ligata пр et тв. — Item lig. пр in l. 18 et 19; et тв in 19, 20, et 22. — L. 21. In voce даждь lig. жд. — 22. habet ligatas мл in voce милостивѣ et мжд in тѣмьжде. — 23 quoddam privatum postscriptum amanuensis sensus dubii. — L. 24. Literis тр 1. interponenda Е. In ultima linea пр ligatae.

Fol. Da, col. I.

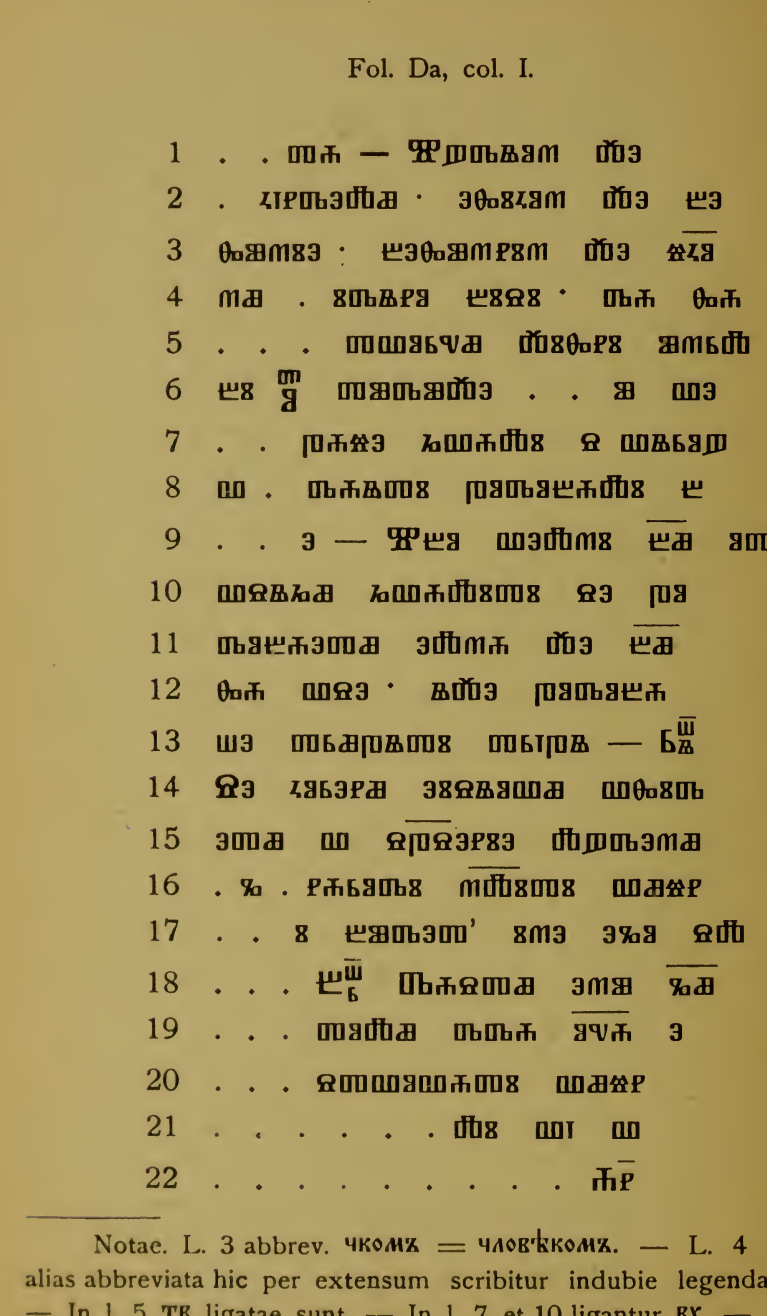

Notae. L. 3 abbrev. чкомъ = чловѣкомъ. — L. 4 Forma alias abbreviata hic per extensum scribitur indubie legenda ѥиси. — In l. 5 тв ligatae sunt. — In l. 7 et 10 ligantur вх. — L. 12.

Fol. Da, col. I.

1 (распѣ)та — Іюдѣом же
2 (с)кѣнделѣ . єзиком же бе
3 зоумие . безоумним же чко
4 мѣ (в)идѣио биси . да за
5 (вѣсе) творцѣ жизни оумрл
6 би $\overset{т}{0}$ тоудоуже (бог)оу ве
7 (ще) паче хвали с вѣрою
8 в(з)дѣти подобали в
9 (иш)е — Іво велми бѣ от
10 всѣхѣ хвалити се по
11 добаетѣ елма же бѣ
12 за все · ѣже подоба
13 ше трѣпѣти трьпѣ — $\overline{\text{р}^{\text{ш}}_{\text{ѣ}}}$
14 Се коренѣ еисѣковѣ взид
15 етѣ в спсение людемѣ
16 (є)г(о) народи млити вѣчн
17 (оуть) и боудеть име его сл
18 (авьно) $\overline{\text{Б}^{\text{ш}}_{\text{р}}}$ Дастѣ емоу гѣ
19 (прѣс)толѣ дда оца е
20 (го и цѣсарь)ствовати вѣчн
21 (еть вь домоу ѣков)ли вь в
22 (ѣки) $\overline{\text{Йн}}$

---

rev. Verb. I. habet: ѣже не подобаше емоу. — L. 13. adest s lig. тр. — In l. 16 habemus solitam lig. мл in voce молити. — L. 19 Abbreviatura дда = давида. In l. 20 тв ligantur.

Fol. Da, col. II.

1 ⰻⱂⷬ ⷓⱏⷭⷯⷯⰾⰻⷓ ⱏⰻⰽⰾⷓⷭⷭ ⷭⷓ . . .
2 ⷭⰻⰾ ⰾⰻⷓⷯⷯⷭⷓⷓⰴ · ⰱⰸⷓ ⰾⰰⷭⷭⰽⷭⷓⰾⰻⰺ . .
3 ⰽ ⷭⰾⰰⷭⷭⰻⷓⷯⷯⰺ · ⰻⷯⷯⰽ ⰿ .
4 Ⱟⷭⰾⰰⰾⰻⰺⰽⰽⰻⰸⷭⰻⷓ ⷭⷓ ⷯⷯⰺ
5 ⰾⰽⰻⰻⰺ ⰾⰾ ⷭⷭⷓ . . ⷭⰾⰰⷭⷓⷓⷬⷭⷓ ⷸ ⰾⰾ .
6 ⱏⷭⷯⷯⰻⰺ ⷭⷯⷯⰾⰰⷭⷓ ⷭⰾⰰⷓⷓⰴ ⰻⷯⷯⰽ —
7 ⰿⷓ ⰿⷓ ⰻⰻⷓⷸ — ⰻⷬ ⷯⷓⷬⷸ ⷸ ⷯⷯⰾ
8 ⷭⰻⰻⰽⷓⷓⰾⰾ ⷭⷓ · ⷸ ⰿⷓⰽⷰⷓⰽⰻ' ⰸⷬⷸⰾⰾ
9 ⰾⰾ ⰾⰱⰻⰾⰻⰽ · ⷸ ⷓⷭⰾⰾⰻⷬⷸ ⰾⰾ ⰾⷓⰽⰾⰾ . . .
10 ⰾⰾⰻⰻⰽⰸⷓⷓ · ⷸ ⷓⰿⰿⱏⷬⷸⰾⰻⰽ ⰾⰾⷭⷸ . . .
11 ⰾⰾⰽⷓⰾⰻⰽ ⷭⰾⰰⷭⷓⷓⷬⷭⷓ ⰿⰿⷭⷸⷓ ⰻ . .
12 ⰾⰿⷭⷸ ⰿⰾⰾⰾⰰⰽⰾⰾⰺ ⰾⰾⷭⷸⰻ — ⰻ . .
13 ⰾⱏⰻⰻⰾⰾⰻⷬⷸ ⷸ ⰻⰾⰾⷸⷭⰾⰾⷸⰾⰾⰽ ⰾⰾ . .
14 ⰾⷭⷯⰾⰾⷸⰻⰻⰻⷓⷓ ⰿⰿⷬⷬⷓⷸⷓ ⷬ . .
15 ⷸ ⰾⰾⷸⷸⰽⷭⷸⰾⰾⷭⷸⰽ ⷯⷬⷬ · ⰻⷯⷯⰽ . .
16 ⱔⰰⰽⰻⰻⰾⰾⰽⰾⰾⰺ ⷯⰻⰻ ⷸ ⷬⰿ —
17 ⰿⱏⷬⷬ · ⰻⷬⷬⷸⰾⰾ ⷬⷸ ⷯⷯⰸⰽ ⰾⰾ . .
18 ⰽⰸⷓ ⷸⰾⰾⷓⷯⷸⷸ ⱔⰾⰾⷸⷸ · ⷸ ⰾⰾ . . .
19 ⰾⰾⰻⰻⰾⰾⷬⷸⰸⷸ ⷭⷓⰻⰻⷓⷬⷭⰽ ⰿⰿⷭⷸⷸⱔ —
20 ⰯⰯⷭⷬⷬⰻ ⷸⷓ ⰾⰾⰾⰾⷓ — ⰿ . .
21 ⰾⷸⷭⷭⰯⰻⰻⷸ ⰾⰾ ⰾⷭⷭ . . .
22 ⷯⰾⰾⷬⷬ ⷓⷯⱔⰾⰻⰻ
23 . . ⱔⰽⰽ ⰾⰻⰽⰽⰾⰾ . . .

Notae. L. 1. In abbrev. ⷬⷸⰽⰽⰻ = ⷬⷸⷬⷸⰽⰾⰻⰻ lig. ⰽⰽ. — L. 2 ⷭⷬ lig. — L. 4 habet lig. ⰾⰾ. — L. 6 habet solitas lig. ⰽⰽ, ⰽⰸ in vocibus abbreviatis ⷬⷸⷬⷸⰽⰾⰻⰻ et ⰽⰾⰱⷬⷸ. — L. 7. ⷯⰽ ligantur, non autem ⷸⷬ nec ⷭⷬ in l. 9. — L. 12 ligatas ostendit

Fol. Da, col. II.

1 Ѧн Ѳрслмѣ радоуи сѧ (радост)
2 ию велиею · ѣко придетъ (тѳѣ)
3 ѣ спсителъ · алѣ — Пс
4 Іспвѣдаитѣ сѧ гвѣ
5 Дамъ в сіо(иь) спсение и в (ѣ)
6 рслмъ слвоу свою алѣ —
7 Ѣѣ бѣ мои — Ѧн Гори и хл(ьми)
8 смѣрет сѧ · и боудоут' крив(а)
9 в права ѣ · и остри в поут(и г)
10 ладкие · и оузритъ вс(ака п)
11 лъть спсение бжие а(лѣ)
12 Пс Блвѣтѣ вса — Ѧ(н)
13 Праднѣ и млстивѣ ж(ивѣмь)
14 пожидающе бжние н(адѣѣ)
15 и пришъстиѣ гна · алѣ (Пс)
16 Хвалѣтѣ га с нѳ —
17 Ѥра · мнит ни чкъ т(ако)
18 ѣко слоуги хви · и п(рис)
19 тавники таенъ бжиχ —
20 ІМНѦ Сѣ юже — Б(рш Глась вь)
21 пиющаго в поу(стини)
22 Ивнь егда (слиша вь)
23 (оуза)хь дѣл(а хрьстова).

лв; in seq. linea вд et мл in abbrev. милостивѣ. — L. 14 Abbrev. бжние legenda est блажение. = L. 17 брат = братие. — b. 17 чкь = человѣкь. — L. 18 in lig. хви = хрьстови ligantur хв. — L. 19 бжиχ = божихь. — L. 22 habet ligatas гд.

Fol. Db, col. I.

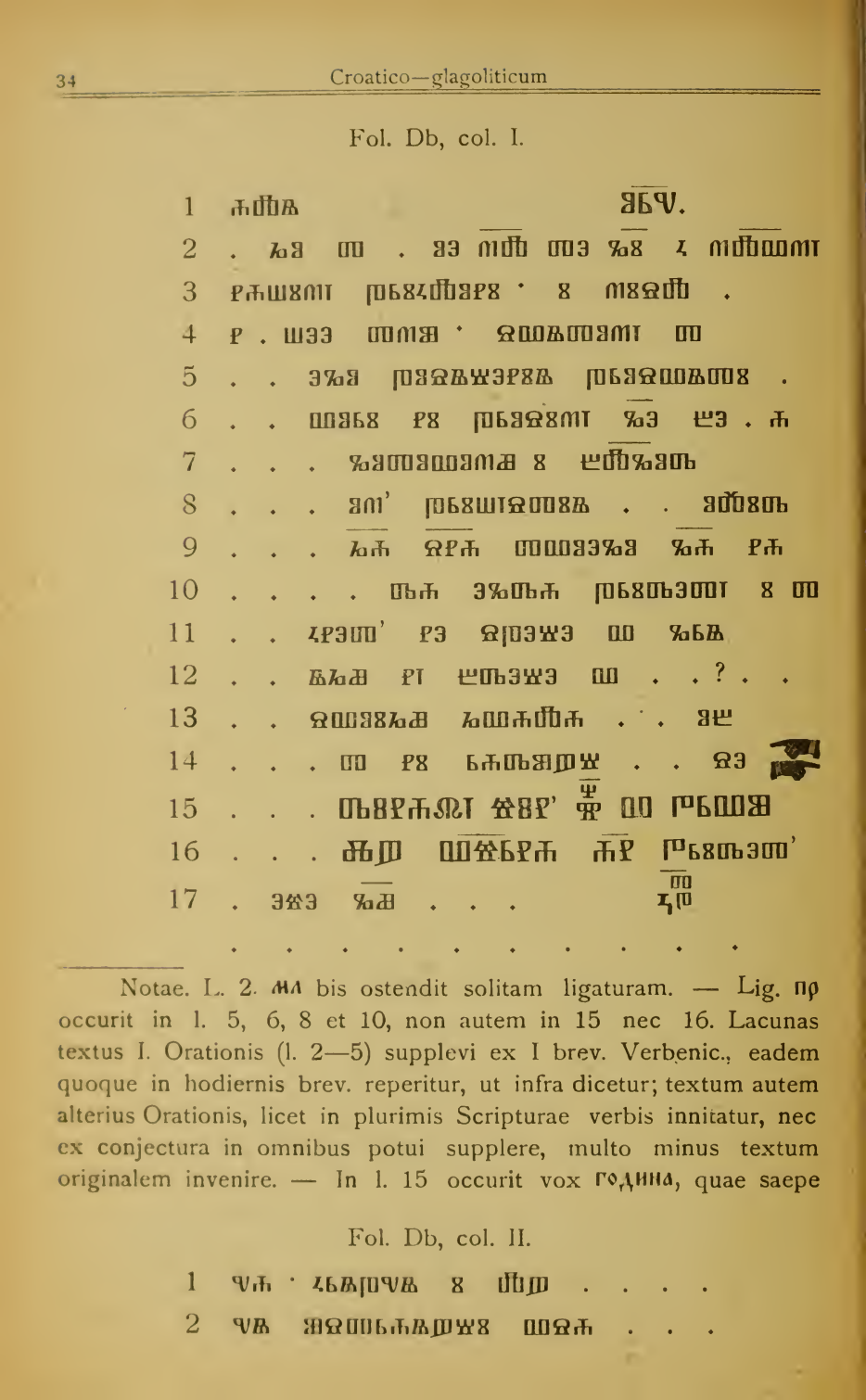

Notae. L. 2. ⰾⰰ bis ostendit solitam ligaturam. — Lig. ⰿⱀ occurit in l. 5, 6, 8 et 10, non autem in 15 nec 16. Lacunas textus I. Orationis (l. 2—5) supplevi ex I brev. Verbenic., eadem quoque in hodiernis brev. reperitur, ut infra dicetur; textum autem alterius Orationis, licet in plurimis Scripturae verbis innitatur, nec ex conjectura in omnibus potui supplere, multo minus textum originalem invenire. — In l. 15 occurit vox ⰳⱁⰴⰻⰽⰰ, quae saepe

Fol. Db, col. II.

Fol. Db, col. I.

1 алѣ ОРЦ.
2 (Оу)хо т(в)ое мл те ги к млвмь
3 нашимь приклони · и мисл(и)
4 н(а)шее тмоу · свѣтомь т
5 (во)его посѣщениѣ просвѣти ·
6 (?Gьт)вори ни просимъ гѣ бе (н)а
7 (ш?) . . готовомъ и благод
8 . ? . . ом' пришьстиѣ (?п)ожид
9 (ати) . . ха сна твоего га на
10 (?шего) да егда придеть и т
11 (?лѣ)кнет' не спеще в грѣ
12 (?с)ѣхъ нь бдеще в . . ? . .
13 . . . своихъ хвала[хь?] об
14 [?реще]т ни радоующ[е] се
15 [КЬ ГО]ДИНАМЬ ЧИН' ѱ ѣ ПРВОУ
16 (НЄДѢ)ЛЮ ВЧРНЯ ЯИ Придет'
17 [Р]ече гъ (?гвѣ) К т п
. . . . . .

saepius in manuscr. brev. glagoliticis pro lat. *Hora* (pars Officii diurni) reccurrit; imo adhuc in brev. Brozić-ii. Levaković et qui post eum habent чась; in I. brev. Verbenic. fol. 8 inveni etiam vocem: оура. Locus ille mutilus et abbreviatus legendus est: кь годинамь чин' ѱи в прьвоу недѣлю. — 16 Ant. ignota. — L. 17 Ps. CIX; Cap. item ignotum.

Fol. Db, col. II.

1 ца · крѣпцѣ и лю(бѣ и сладь)
2 цѣ оустраѣющи вса (поидн)

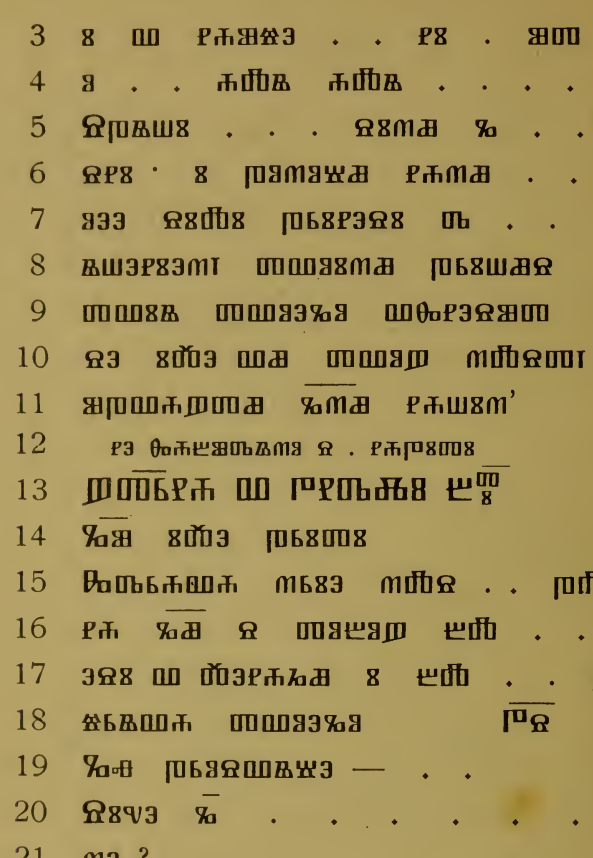

3 и в наоучѣ(ние) ни (п)оут(и) мудр
4 о(сти) алѣ алѣ ·
5 Спѣши (про)симъ г(и не кь)
6 сни · и помощь намъ (св)
7 оее сили принеси д[а оут]
8 ѣшениемь твоимъ пришъс
9 твиѣ твоего взнесоут
10 се иже въ твою мласть
11 оупваютъ гмъ нашим'
12 ие забоудѣмо с[е] напити
13 ЮТРНѦ Е ПИДЛИ Бѵ
14 Гоу иже прити
15 Здрава мрие млс[ти] пль
16 на гъ с тобою бл[агословлена?]
17 еси в женахъ и бл[агословлень?] п[лодь]
18 чрѣва твоего · Пс
19 Гъ просвѣще —
20 Сице г[лаголеть] . . .
21 ме? . . . . . .

addit pro vera accipere et alteram identidem in modum fasciae scriptam (Fol. Cb. col. II. l. 23) писць би хотель пити. — In l. 13 indicatum Invitatorium est: Г(оспод)оу иже прити хоцеть придѣте поклонимь сѧ. — Ant. in seq. l. 14 — 17 conformis est evang. textui (cf. Miss. a. 1483.); idem erat probabiliter originarius textus croatico-glagol. formulae Salutationis angelicae ubi здрава legitur loco радоуи се; милость loco благодѣть; probab. благословлена abbrev. est. — L. 14 habet lig. пр; l. 17. вж, l. 18 тв, l. 19 tandem пр. Psalmus ibidem indic. est XXVI. Dnus illuminatio mea. — In l. 20 incipit nova quaedam lectio.

Quod argumentum textus nostri fragmenti attinet, universim dicendum, id esse satis obvium; continet enim, sicut supra innuimus Officia Adventus, quae fere iisdem partibus constant sicut et Officia praesentis temporis; variantes ad summum in ordine invenies.

Nihilominus adsunt quaedam pauca discrepantia, quibus nec in l. brev. Verbenic. simile quid reperitur, proinde novum sint argumentum superioris aetatis nostri textus; de his autem inferius.

Textus *Fol. Ab col. I.* l. 1.—11. desumptus est ex Isaia c. V. a dimidio v. 6.— dimidium v. 7; subsequens Responsorium quod ad primam partem desumptum ex Ep. Paul. ad Gal. IV. 4.—5: utrumque invenitur in Brev. Verbenic. Feria IV. infra IV. hebdom. Adventus. Altera vero pars Responsorii etiam in nostris ocurrit brev. Sic. ex gr' in 2. Respon. II. Noct. Dominicae III. Adv. legitur: Prope est ut veniat tempus eius, et dies eius non *elongabutur.*

A linea 19. incipit altera Lectio desumpta ex Jerem. XXXII. 37.—42.,* quae protrahitur per totam columnam II., saltem quod attinet partem conservatam. Pericopa nostra sequitur Vulgatam, quae hic non nihil a textu graeco discrepat. In brev. Verb. I., invenitur ultimo loco ante Vigiliam Nativitatis immediate post praelaudatam Lect. ex Isaia.

Fol. *Ba col. I.* a l. 1—5 continet Responsorium ad Lect. Matutini. In brev. Verb. I. legitur simile Resp. (in alterâ parte dissonum) 2. loco inter tria posita post ultimum Resp. Dominicae II. Adv. Idem Resp. (prima eius pars) legitur nunc feria IV. infra I. hebdom. Adv: Rex noster adveniet Christus, quem Joannes predicavit agnum esse venturum. Reliqua eiusdem columnae exhibent quinque Antiphonas ad Laudes Dom. 2. Adv; et quidem I. Ecce in nubibus coeli: Dominus veniet cum potestate magna. (Ps. Dominus regnavit) 2. Urbs fortitudinis nostrae Sion, Salvator ponetur in ea murus et antemurale: aperite portas quia nobiscum Deus, alleluia. (Ps. Confitemini) 3. Ecce apparebit Dnus, et non mentietur: Si moram fecerit, expecta eum, quia veniet, et non tardabit, alleluia. (Ps. Deus Deus meus). 4. Montes et coles cantabunt coram Deo laudem et omnia ligna silvarum plaudent manibus . . . alleluia. In altera columna eiusdem fol. prosequitur Antiph. 5. Ecce Dnus

* Antiquiora brev. Glag. more nostror. Fragm. in lectionibus Adventus mox de uno mox de alio libro propfetico assumunt pericopas; (inter alia brev. Verben. I. Nov. I.)

noster cum virtute veniet et illuminabit oculos sèrvorum suorum, alleluia. (Ps. Laudate Dnum.)

L. 4—8. est Capitulum: Fratres: Quaecunque scripta sunt ad nostram *doctrinam* scripta sunt: ut per patientiam, et consolationem Scripturarum spem habeamus.

L. 9. Vox clamantis (in deserto parate viam Domini). Antiph. Na prêstolê (l.n10.) non concordat nec cum brev. Verb. I., quod habet Antiph., quae etiam in hod. brev. invenitur (Joannes autem cum audisset.); cuius originale legitur in VII. Respons. I. Dom. Adv. Super solium David et super regnum eius sedebit in aeternum. L. 13 ad finem col. est Oratio, quam habemus etiam in hodiernis brev. et quidem: Excita, Domine, corda nostra ad praeparandas Unigeniti tui vias: ut per eius adventum purificatis tibi mentibus servire mereamur.

Fol. Bb. col. I.

L. 1. Hymnus indicatur: Creator alme siderum, et Vers. Rorate coeli. Ant. Beata es, Maria, quae credidisti Domino: perficientur in te, quae dicta sunt tibi a Domino, alleluia, legitur in brev. Verb. I. in II. Resp. Dom. III. Adv. Orationi (l. 7.—12.) invenitur simillima in brev. Verb. I. Feria IV. Quatuor temporum, quae ita se habet: Подажд', м(о)л(и)м те вс(е)моги бе да изб(а)вителa и(а)ш(е)го гредоущи праздник' и настоещаго живота помощ' н(а)м' принесет', и вѣчнаго б(ла)ж(е)н'ствиѣ дари щедрит'.

L. 13. Invitatorio Цѣсарь нашь приде invenitur simile in I. brev. Verbenic. in Dom. IV. Adv. Се придет' црь * тьцѣм' иротивоу спаситедю нашемоу.

L. 14. Hymnus indicatus voce Е ноущи (Nocte surgentes?) non invenitur in I. brev. Verb., ubi omnium feriarum Hymni dicuntur, ut I. Dom. Adv. — Antiphona гь защи(титель) est ex Feria II. Dominus defensor vitae meae. L. 15 Ѵ изиде est desumptus ex Isaiâ XI. Egredietur virga de radice Jesse, et flos de radice eius ascendet. L. 17. Antiph. Б(ла)ж(е)на еси est nota Ant. Beata es virgo Maria, quae credidisti, inferius adhuc citanda. — L. 18. Cap. desumptum ex Malachia III; 1. — L. 25 Hymnus indicatus forte est En clara vox redarguit., qui tamen in I. Brev. Verb. incipit verbis: Гл(а)сь свѣтл' с н(е)б(е)се звьнит'.

Fol. B. b. II.

L. 1. ѴѴ. гласѣ est supracitatus: Vox clamantis. L. 2. Ant. Гѣ небесе concordat cum Ant., quae ponitur in hod. brev. ad Benedictus Fer. II. infra Dom. II Adv; eadem in I. Brev. Verb. in fine sic variat: и в роуцѣ его ц(а)рство и чьст'. et quidem sine alleluia in fine.

L. 5—14 continent orationem, cuius originale nulibi potui invenire; R. P. Ivančić, gen. procurator III. Ordinis Illyrici, perlustravit omnes Vatic. bil. codices saec. XI.—XV., verum nec is textum huic similem invenire potuit. Breviaria communiter (etiam I. Verbenic.) pro diebus ferialibus adhibent orationem Dominicae praecedentis et quidem tum ad Laudes tum ad Vesperas; textus vero noster non tantum diebus Dom., sed etiam ferialibus proprias ponit tum pro Laud. tum pro Vesp. Versio eiusdem posset vel sic concipi: Praecinge quaesumus Domine Deus noster, lumbos mentis nostrae divina virtute tuâ firmiter, ut venturo Salvatore Hristo filio tuo digni inveniamur dapum vitae aeternae, et dona coelestia ab ipso percipere mereamur.

L. 15. Ant. Гѣ небесе пр(идеть) probabiliter eadem ac supracitata ad Laudes.

L. 17. Capitulum iterum discordat; textum eius orig. exhibet I. brev. Verben. aeque ac. brev. hodierna in II. Responsorio Sabbati Quatuor Temp. infra Dom. III. Adv., quod sic habet: Radix Jesse, qui exurget judicare Gentes, in eum Gentes sperabunt. L. 21. iam supra citatus Rorate coeli. L. 22. Ant. ad Magnificat concordat cum I. brev. Verb. et nostris eodem loco: Ecce veniet Rex Dominus terrae, et ipse auferet iugum captivitatis nostrae. Sequenti vero orationi nullam silmilem brev. glag. continent.

De foliis Ca, I, II et Db, I, II post ea quae in Notis scripsi nihil videtur addendum; eaedem partes sunt quas novissimo loco non sine ullo labore legere potui.

Fol. Cb. col. I.

L. 1—3 finis cuiusdam ignotae Orationis. L. 6. Invitatorium supra citatum; item Hymnus. L. 7. Antiph. indicata est III. Feriae Ut non delinquam in lingua mea. L. 29. Capit. desumptum est ex Malach. IV. (5.—6.) Ecce ego mittam vobis Eliam prophetam, antequam veniat dies Dni magnus et horribilis. Et convertet cor patrum

ad filios, et cor filiorum ad patres corum. L. 18. Ant. Super te Jerusalem orietur Dnus, et gloria ejus in te videbitur, eadem est ac in Brev. Verb. I. Feria III. infra Hebdom. II. Adv. L. 20. citatur Oratio Dominicae praeced: Excita Domine corda nostra. L. 21. Ant. in Vesp. eadem est ac supra ad Benedictus. L. 23. Capitul. supra cit. Feriae II; Ant. vero ad Magnif. non concordat. cum brev. I. Verb. Similem legimus huic in eod. brev. Feriae V. ad Benedictus: Tu es qui venturus es? quem *expectavimus*, ut salvum facias populum tuum.

Fol. Cb. II.

L. 2. iam supra citata Oratio ignota. L. 3. Invit. et Hymnus ut supra. Ant. Fer. IV. Avertit Dnus captivitatem plebis suae. De seq. Ant. Cap. iam supra diximus. Ant. ad Magnif. (L. 9.) eadem paucis mutatis est quae in brev. Verb. I. ponitur pro Feria V. Qui post me veniet, ante me factus est, cuius non sum dignus calceamenta *solvere*.Orationem sequentem nulibi inveni.

L. 13. Ant. eadem ac in Laudibus ad Benedictus et quidem hic recte scribitur. Capit. ibidem dubium remanet. L. 15. Ant. haec in brev. Verb. I. ponitur Feria III. eiusdem hebdomadae, cuius textus conformis est saepe saepius repetito: Vox clamantis. L. 18—22. Oratio, cuius originalem invenire non potui. Quoad primam partem similis est ceteris de Adventu, altera vero prorsus dissimilis, et prout iacet non dat rectum sensum. Post: »Excita quaesumus Dne potentiam tuam et veni, ut quae ecclesiae tuae promisisti« probabilius stabat ДАЖЄ loco ДАЖДЬ ita ut absolvendum fuerit: usque in finem saeculi propitius perfice. Vel si ДАЖДЬ recte stat, in fine verbi СЬТВОРИ omissum est ТИ, ita ut sensus esset: Fac usque in finem saeculi propitius perfici; prior tamen textus videtur magis obvius.

L. 23. est quoddam postscriptum amanuensis. L. 25. Invitat. ut supra. Ant. Feriae IV. Domine Deus in adjutorium meum intende.

Da I.

L. 1.—13. Est pars Lectionis de Homilia Gregorii Papae, quae legitur in brev. Verb. I. Dom. II. Adv. in III. Nocturno: . . . Nos praedicamus Christum crucifixum, Iudaeis quidem scandalum, Gentibus autem stultitiam. Stultum quippe hominibus visum est, ut pro hominibus auctor vitae moreretur: et inde contra eum homo

scandalum sumpsit, unde ei amplius debitor fieri debuit. Nam tanto Deus ab hominibus dignius bonorandus est, quanto pro hominibus et indigna suscepit. Responsorium et sq. ℣. in brev. Verb. I. legitur in III. Noct. sed in Dom. III.: Ecce radix Jesse *descendet* (cum hod. brev.) in salutem populorum, ipsum Gentes deprecacuntur; et erit nomen eius gloriosum. Dabit ei Dnus sedem David patris eius, et regnabit in domo Jacob in eternum.

Da II.

Columna haec continet Antiphonas III. Dom. Adv. ad Laudes incipiendo a IIa; et quidem l. 1—3. secundam: Jerusalem gaude gaudio magno, quia veniet tibi Salvator, alleluia. Tertiam l. 5—6. Dabo in Siom salutem, et in Jerusalem gloriam meam, alle. L. 7—11. quartam: Montes et omnes colles humiliabuntur: et erunt prava in directa, et aspera in vias planas. Quae tamen in I. brev. Verb. sic. terminatur: »veni Domine et noli tardare« sicut et in brev. hodierno. L. 12—15. Juste et pie vivamus (brev. Verb. I. addit: *in hoc saeculo*) expectantes beatam spem, et adventum Domini. Capit. l. 17—19. (I Cor. IV.) Fratres sic non existimet homo ut ministros Christi et dispensatores mysteriorum Dei, legitur in Dom. IV. Adv. ad Laudes. Post notum iam Hymnum et ℣. l. 22. Ant. Joannes cum adisset in vinculis opera Christi etc., quae in I. brev. Verb. legitur ad Benedictus Dom. II. Adventus. — Remanet ut pauca de Fol. Db dicamus. L. 2—5. (col. I.) est Oratio quae in brev. Verb. I. invenitur in Dom. III. Adv., quaeque sic se habet: Aurem tuam, quaesumus Dne, precibus nostris accomoda: et mentis nostrae tenebras gratiâ tuae visitationis illustra. Huic orationi alteri videtur subiuncta nescio cui originali respondens. In eadem adhuc columna habentur vestigia Antiph. ad Vesperas. item et Capituli. In alterâ autem incipit officium Feriae II., post Orationem quae praecedentibus Vesperis videtur pertinere, quaeque saltem aliquatenus conformis videtur cum ea, quae nunc legitur in missali Fer. IV. Quatuor temporum: Сп҃ши, молимь те ги, не кьсни: и помощь вишьнее сили намь подаждь: да оут҃шениемь прик шьствик твоего подькр҃кпеть се, иже на твою милость оупьвають. (Mis. Parčić).

Ex quibus omnibus concludi liceat, Fragmenta nostra continere officia II. et III. Hebdomadis Adventus licet omnia propriis locis assignari nequeant tum ob manca Fragmenta ipsa eorumque lagunas, tum ob defectum originalis textus.

II.

Lingua nostri fragmenti in genere nihil specialis praesefert, nilque diversi ab eis, quae ex monumentis glagoliticis recensionis croaticae alias novimus; tamen intra angustos fragmenti limites unam alteramve proprietatem liceat notasse.

Pro semivocali, pro qua indiscriminatim adhibetur ъ (Ѣ, ѣ) ь (ı) vel etiam apostrophus (’), nula vocalis secundaria nec a nec e occurrit, quae circumstantia fragmenta haec primae parti saec. XIII. adiudicat, utpote quae iisdem cum fragmentis Vindobonensibus tantum est communis; in aliis autem fragmentis, ut in praefatione vidimus, iam secundariae a vel e inveniuntur.*

Ex gr. съ (cum), къ (ad) мьзди, жьзлъ, одьждити, съжет’ въчноуть, сѫдѣ, с’хранѭ, с’грѣшоу, стьзи, (п)лътъ, пришъстиѣ, на нъ (in eum).

Dictam semivocalem tam in mediis vocibus, quam in desinentiis alias scribit, ut modo vidimus, alias omittit: в немъ, в леднѣ, взлюблена, взбоуди, сврьшена, сп(а)сомъ, с небесе, створитъ, всѣмь, всею, к нимь, агнц, встанеть, впиюцаго, всиѣетъ, в тебѣ; в ноци, боет се, о них, покладает се, прѣд стѣноу, июдѣом, мнит. Semel tantum, in quantum textum legere potui, inveni superflue scriptum in вѕпоютъ (Ba I, 20.), et hoc fortasse est lapsus calami pro вѕспоютъ.

Uti supra diximus pro semivocali nulla habita ratione ethymologiae utrumque signum adhibet ъ et ь, nec non ’ formae semicircularis. Sic e gr: мьзди et пришъстиѣ; жьзлъ et плътъ; придетъ et просвѣтить; трьпѣ et трѕпѣти; чедомь, облаком’; etc.

Quod si numerum unius cuiusque classis attendamus, litera ъ in 133 et amplius, ь in 80, apostrophus denique in 22 casibus invenitur.

Praeter rectum usum literae ѣ (завѣть, стѣноу, врѣме, прѣстолѣ, привѣсь, пождѣмь, просвѣтит’, сѣдѣти, теѣ, всѣх; etc) scribit eandem:

a) pro vocali i; et quidem: г(осподев)ѣ Bb. I, 4; достоинѣ Bb. II, 10; црквѣ Bb I, 22; Cb II, 20; роѣте Bb I, 2; II, 21; Ca II, 24; творѣте Cb II, 17; бл(агосло)вѣте Da II, 12; хвалѣте Ba II, 3; Da II, 16.

* Cf. *V. Jagić* Glagolitica II. pag. 28—29.

b) pro vocali e: сѣдѣ Bb II, 24: Cb II, 2; E contra pro vocali ê, literam adhibet є: завѣщаю Ab II, 7; достоенъ Cb II, 11, достоенъствѣ Bb II, 12. хотелъ Cb II, 23.

Haec omnia cum locali influxui vivae linguae adscribi debeant simul indicium nobis praebent originem fragmentorum non alibi quaerendam quam ubi modo reperiuntur, nempe in aliquo ex castellis insulae Veglensis.* Eodem pronunciandi modo procul dubio explicari debet: таенѫ pro таинѫ.

Omisso rhinesimo recte semper utitur vicario є pro ѧ (iѧ) et оу (ю) pro ѫ (iѫ) леданѣкъ, врѣмє, чедомѫ, неоумалет се, (от)стоупетъ, гредоущи, (г)ладкиє, боет се, настоещаго, єзиком, всѫпоютъ, впиющаго etc.

Semel tantum ex dialecto scribit пришѣти Bb II, 13. In eodem textu, ubi fragmentum nostrum habet єзиком Da I, 2, in brev. Verbenic. I iam legitur ѣзиком (Fol 13. b col. I.)

Vocalis u semel vices gerit consonantis в: Оутори Cb. I, 5.

Quod dicitur r, l *sonans*, scribitur: трѫпѣти, трьпѣкъ, трѫпѣкниємъ, сврьшена, плѫтъ, испл[нение], хл[ми]; sed et omisso ъ[ѫ]: цркѣкъ, Bb I, 22; творцѫ Da I, 5; сльжет' Ba I, 15;

Contractionis vocalium exemplum saepius occurrit in приде, придетъ, прити; прѣпаши (l. прѣпоіаши) Bb II, 5; de formis contractis inferius sermo recurret.

Vicariae consonantes št, žd regulariter inveniuntur et quidem: закѣщаю, придоущи, гредоущи, настоещаго, просвѣщение etc, дажда; litera ћ (пр) bis tantum occurrit in: анћела Bb I, 19 анћелѫ ibid. 24;

Ex *formis nominalibus* specialem mentionem meretur non contracta forma acc. pl правѣ Da II. 9;** cuiusmodi tamen alterum exemplum non adest, sed formae omnino contractae: настоещаго, придоущим, невоумиим в(о)жиѫ; excipe gen. s. f. pronom.

Subst. сина habet gen. сина sec. o paradigma. (Bb I l. 8)

Forma acc. propria conservata est in: (воу)доу имѫ в в(ог)ѫ Ab II, 2; посла с(и)нѫ свои Ab I, 14; non autem in Bb I, 19: шлю анћ(є)ла моего.

* Cf. *Iv. Milčetić: Čakavština Kvarnerskih otoka.* pag. 103. (Rad. CXXI. 1895.)

** Cf. *V. Jagić* Glagolitica II. pag. 29.

Voc. subst. господь г(оспод)є per analog. ad рабє legitur Ba II, 13; item Db II, 6.

Substantiva отрць, стьза habent acc. pl. о(тц)ѣи, Cb, I, 15; стьзи Cb. II, 17 analogice ad рабъı, рѫкъı;

Partic. гредоуѫи (праздникь) Bb I, 8 secundum reliquos casus prodiit. Mentionem meretur forma бивъ (acc. loco бивъшь) in Ab, II 15: посла с(и)нъ свон . . . бивъ; brev. I. Verb. iam habet бивающа (под заколом').

Ex *verbalibus* primo loco adduco notam illam 3 pers. sing. aor. биси Da I, 4; ч(лов'к)комъ (в)ид'кно биси . . . non in abbreviatura sed plenis vocalibus scriptum.

Porro 3. pers. sing. praes. приде иже по мн'к приде Cb. I, 13, ubi defectus *τοῦ*. тъ forte explicari potest ex eo, quod dicta vox in fine lineae invenitur et sic ex defectu spatii mutilata est.

1. Pers. pl. imperativi нє забоуд'кмо Db II, 22 in hoc tantum postscripto occurit estque evidenter forma l. vernaculae.

Forma заповѣд'к Ab I. 3 origine perfecti in verbo simplici cum significatione praesenti, hic utpote verbi perfectivi denotat futurum: *ἐντελοῦμαι.*

Lexicali ex parte adduci merentur praeter: скьндель (сканъдалъ, сканъд'клъ), балование, съпасъ, nomina feriarum hebdomadae: понед'кли, оутори, чет(в)рти, пети, quae in brev. Verbenic. I. etiam sic sonant: п(о)н(є)д('к)л(ьни)к', оуторькь, ч(є)тртьк', п(є)тк'.

Nomenclatura singularum Officii partium, ut vidimus, seriem nominum ostendit e lingua latina paucis mutatis acceptorum, uti sunt: Бит(ато)рии f. = Invitatorium. — Вєрьшь m. = Versus — Имна f. = Hymnus — Капитоулъ m. = Capitulum — Матоутина f. = Laudes Matutinae — Орацик f. = Oratio — Рєшпонь m. = Responsorium. Qui mos etiam in posterioribus monumentis etiam typis impressis (brev. Brozićii) perdurat. Adsunt quidem etiam aliqua nomina ex latino translata ut Ютрьна, Вєчерьна; generalis tamen praxis vertendi superius allatam nomenclaturam non nisi a saec. XVII. invaluit.

III.

Palaeographicum tandem momentum ceteris praestare puto. Uti ex adiectis tabulis videre licet, fere in singulis literis remansit vestigium aliquod originariae characterum formae *orbicularis.*

Universim dici potest formam literarum similem esse missalis Kukuljevićii.[1])

In specie autem de singulis characteribus haec videntur notanda:

a) in vocalibus. Litera ⰻ maiuscula licet stipites laterales paulo longiores habeat, tamen eos in aequale cum stipite principali non producit. (ut ex gr. brev. Verbenic. I.).[2])

Lit ⰹ uno tantum apice in medio invenitur secata, qui tamen nunquam omittitur.

Glagoliticum ⰸ (ⰻ) ostendit formam similem omnimo angulari ⰻ in fragm. Vindob; idem maiusculum (Fol. Da II 22) efficiunt duo triangula sese invicem cacuminibus penetrantia[3]) . I alterius formae Ⱏ (ⰾ) in maiusculis tantum occurrit et quidem 13 (una vice ligatum cum ⰴ); ⰻ praecedentis formae 5 vicibus.

Uti supra mentionem fecimus, pro semivocali utitur fragmentum nostrum tribus signis ⰶ, ⰻ,'; quorum primum alias simile est *primo* in tab. miss. Kuk.[4]), alias circularis apex ex sinistro latere exiens paulo superius remanet, *semel tantum* et quidem in Fol. *D b. col.* II. lin. 19 in voce ⱂⱁⱄⱂⱁⰴⰶ (господь) correspondet *secundo* exemplari eiusdem literae in tab. miss. Kuk[5]. Alterum signum ⰻ (ⰽ) altitudini ceterorum characterum non adaequatur, sed in inferiori parte paulum deficit.

Forma apostrophi circularis est; una alterave vice conspicitur supra literam uti punctum.

Lit. ⰹ simillima est in fragm. Pragens. ex. II.; stipiti verticali nempe exhibet adiunctos duos circ. apices, quorum superior maior esse solet inferiore, qui productus secat stipitem. In litera ⰶ altera pars a tergo adiuncta omnino minor est praecedente, quod in codicibus posterioribus in ⰶ maiuscula tantum conspici solet.

---

[1]) Cf. *V. Jagić, Gradja za glagolsku paleografiju.* (Tabula I, 6) Rad II. 1868. [2]) Cf. Tab. II. l. 4 sup.

[3]) Cf. *L. Geitler* l. c. utrumque fragmentum minoris inscriptionis Baškae.

[4]) Cf. *V. Jagić, Gradja.* [5]) Casus in Bb, II. 8 dubius remanet.

b) *in consonantibus.* In lit. ⲡ nil speciale notandum est, nisi quod inferior horizontalis linea (miss. Kuk.) non omnimo recta est, potius ad superiora vergens.

Antiquioris formae vestigia manifestius ostendunt literae ⲙⲙ et ⲙⲏ; et quidem ⲙⲙ potissimum inferiori, ⲙⲏ in superiori parte, quae licet acuta, tamen ambo stipites fere eiusdem altitudinis ostendit.

Lit. ⲃⲟ eiusdem formae est ac in miss. Kuk. vel in Psalt Sinaitico, nisi quod circularis apex a dextris adiunctus in nostro fragmento superiori parte acutus est.[1])

Perpendiculares stipites lit. ⲙⲙ non protrahuntur ad totam lineae altitudinem, sed potius ex superiori parte sese tenent; eius tamen superiores apices convergentes supra lineam eminent. Similiter etiam lit. ⲙⲙ antiquam formam aliquatenus retinet, cuius nempe perpendiculares apices tranverso stipiti adiuncti totam lineae altitudinem non assequuntur, sed e superiori lineae parte sese tenent. Fere aecque ac in eo casu, quando litera haec alteri superimponitur.[2])

Tres verticales stipites lit. ⲛⲣ aequali altitudine sunt et omnino paralleli. Circularis apex tertii stipitis pertingit sinistrorsum ad secundum tantum; duo priores videntur supra coniuncti, sed res incerta remanet, quia uterque locus, ubi lit. haec occurrit, minus clarus est.

Lit. ⲝ semper typum posteriorem ostendit, aecque ac miss. Kuk.; constat enim una continua trifariam fracta, vel potius una recta immediate coniuncta cum altera curva, absque ullo apice vel puncto adiacente.

ⲙⲙ et ⲙ ostendunt consuetum typum »croaticum«; eundem characterem praesefert etiam ligatura ⲙⲙⲏ, ⲙⲙⲙ transformatis circularibus apicibus *τοῦ* ⲙ alterius formae in quadrangulares.

Stipes literae ⲣ (ⲣ) aliquantulum sinistrorsum inclinatus secatur in medio a producto apice circulari; item in basi eiusdem stipitis conspicitur parva linea. In litera ⲡ autem nullum vestigium videtur lineollae medio stipiti adiungi solitae.

---

[1]) Cf. Tab. II. l. 6 et 7.

[2]) Cf. Tab. I. l. 5 supra.

Basis *τοῦ* Ⱚ modo quadrangularis est modo triangulo appropinquat[1]); in Ⱗ, Ⱜ omnino quadrangularis: apertura lit. Ⱆ modo convergens modo aperta magisque hians.

Ex ligaturis autem forte ⰔⰎⰆ, ⰐⰐⰐⰐ tantum sunt quae constanter recurrant; ⰅⰎⰆ, ⰕⰆ, ⰆⰐⰐⰐ licet saepius colligentur tamen patiuntur exceptiones. In utraque columna Fol. Cb. numerantur 31 ligaturae; in brev. Verbenic. I. in una columna (ca 33 lin.) tantundem; in Noviano II. (l. 35.) iam 45. Licet ergo fragmentum nostrum in hoc sensu morem sequatur croatico-glagol. monumentorum, usus ligandi literas, si comparatur cum ceteris (posterioribus), potest dici sobrius. Silentio praeterire nolo, quod de usu cinnabaris antiquioribus codicibus proprio memorat cl. prof. Jagić;[2]) idem enim etiam in nostro fragmento observare licet, nempe literas atramento scriptas cinnabari tantummodo obductas esse, non vero eodem simpliciter depictas, ut ex gr. iam in brev. Verbenic. I. Litera initialis ⰐⰐ Fol. Ba prorsus eadem est ac in phototyp. tab. miss. Kukuljevićii[3]); ⰐⰐ in Fol. Cb. huic similis: ambo in mentem revocant initiales ex antiquissimis codicibus characteris semicircularis; superscriptio ⰉⰆ ⰨⰖ ⰈⰀ (Bb. I.) binis literis trifariam divisa similem titulum ⰊⰑ ⰑⰉ ⰊⰖ (ⰊⰢⰞⰔⰑⰞⰉⰑⰀ) in fragm. Vindob. videtur imitari.

[1]) Cf. Tab. I. l 1 et 2; 3 et 5. [2]) Cf. Glagolitica II pag. 43.
[3]) Cf. L. Geitler l. c.

Appendix.

Elenchus Ecclesiarum

Dioecesis Veglensis (cui modo adiunctae sunt olim separatae dioeceses Absorensis et Arbensis), quae gaudent privilegio linguae palaeoslavicae in s. Liturgia.

Usum linguae palaeoslavicae habent omnes ecclesiae et capellae in ambitu teritorii parochialis vel curatialis:

a) In Decanatu Veglensi: Roljicae (Poljica) numerus sacerdotum: 1.; *Pontis* (Punat) n. s. 2.; *Monte* (Vrh) n. s. 1.; *S. Fuscae* (Sv. Fuska) n. s. 1.[1])

b) In Decanatu Verbenicensi: Bescae (Baška) num. sac. 2.; *Bescae Veteris* (Stara Baška) n. s. 2.; *Vallis Bescae* (Draga) n. s. 1. *Verbenici* (Vrbnik) n. s. 3.

c) In Decanatu Castromusculensi: Castromusculi (Omišalj) n. s. 2.; *Dobrini* (Dobrinj) n. s. 3.; *Dubašnicae* (Dubašnica) n. s. 2.; *Miholjice* n. s. 1.

d) In Decanatu Auxerensi: *S. Jacobi* (Sv. Jakov.) num. sac. 1.; *S. Ioanis* (Štivan) n. s. 1.; *Belej* n. s. 1.; *Promontorii Crucis* (Puntakriža) n. s. 1.; *Unije* (Onije) n. s. 1.; *Ustrine* n. s. 0.; *Vallis S. Martini* (Martinšćica) n. s. 1.

e) In Decanatu Crepsensi: *Capisuli* (Beli, Caisole) n. s. 2.; *Lubenicae* (Lubenice n. s. 1.; *Vallon* (Valun) n. s. 1.; *Dragozetići* (Dragozići) n. s. 1.; *Orlec* n. s. 1.; *Vranae* (Vrana) n. s. 0.; *Predošćica* (Predol-Šćica) n. s. 1.

f) In Decanatu Lussinensi: S. Petrus a Nimbis (Sv. Petar, Ilovik) num. sac. 1.; *Sansigus* (Susak) n. s. 1.; *Ćunski* n. s. 1.

g) In Provicariatu Arbensi: Neoparum (Lopar) num. sac. 1.; *Novaljae* (insula Pag) n. s. 2.; *Lonus* (Lun, ins. Pag) n. s. 1.;

[1]) Huc adnumerari debent ecclesiae conventuales *III. Ordinis Illyrici s. Francisci de Poenitentia.* Et quidem *Veglae* cum 3 sac; In *Capite Insulae* (Glavotok) cum 2. sac; ad *S. Mariam Magdal.* 2. sac, *Viari* et *Vallis S. Martini* (Martinšćica) 1 sac.; residentia apud S. Joseph *Lussini maioris* cum 2 sacerdotibus.

Barbati (Barbat) *Barguli* (Banjol) n. s. 1.; *Mundanei* (Mundanije) n. s. 1.; *Vallis S. Petri* (Supetarska, Draga) n. s. 1.; *Camporae* (Kampora) n. s. 1.

In ecclesiis paroch. *Lussini* minoris et maioris, in Collegiatis *Crepsensi* nec non in *Arbensi* in missarum solemniis Epistola et Evangelium lingua palaeoslavica cani solent.[1]) Dioecesis Segniensis (cum adiuncta Modrušensi) tota quanta gaudet eodem privilegio (num. sac. 218.)[2])

Elenchus ecclesiarum glagoliticarum in dioec. Tergestina, Pirano-Polensi, Jadertina, Spalatensi nondum exstat.

[1]) Cf. Acta et Decreta Primae Synodi Veglensis. MDCDI; et »Status« Personalis et Dioecesis Veglensis 1903.

[2]) Schematismus cleri dioecesium Segniensis et Modrušensis seu Corbaviensis a. 1903.

Errata:			Corrige:
Pag.	11, 12	inf. (ѻбѵ)	(ѻѵб)
»	12 3	ъѫшшѫ	ъѫщѫ
»	13 11	поклаьает	покладдает
»	14 2	ꙗьѧѫшѫѫшѫѫшѫ'	ꙗьѧѫшѫѫшѫѫшѫ'
»	15 8	deest	(над'кю)
»	27 17	врию|іаго	впию|іаго
»	29 5	Пече	Рече

Tabulae

ab originali paululum diminutae.

(ca. $^{2}/_{3}$)

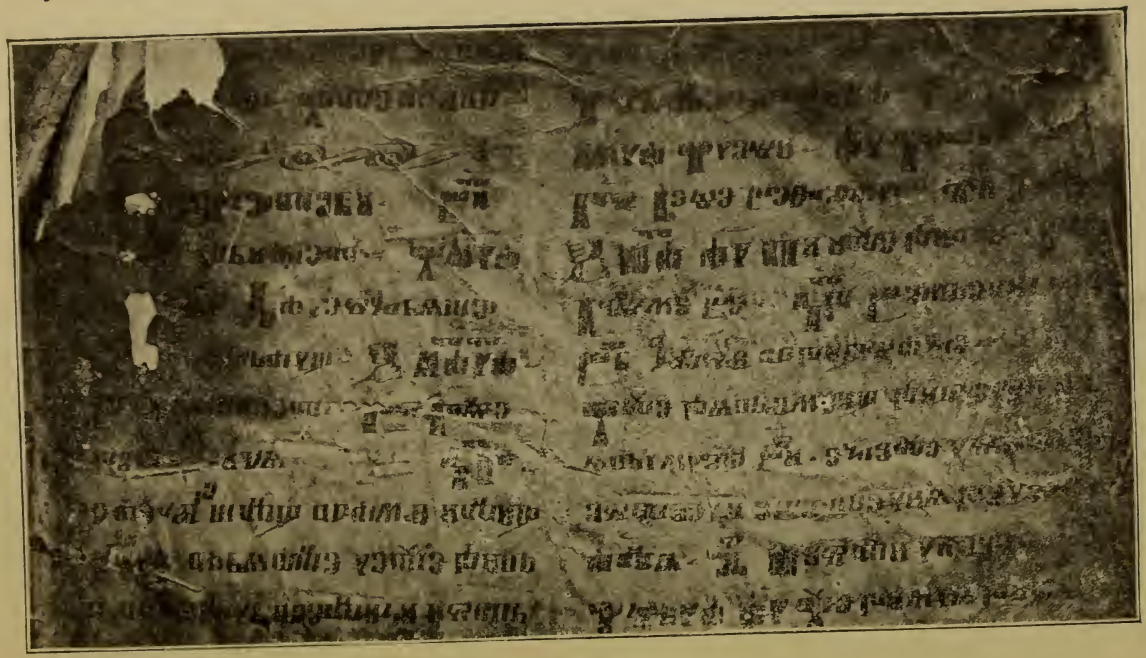

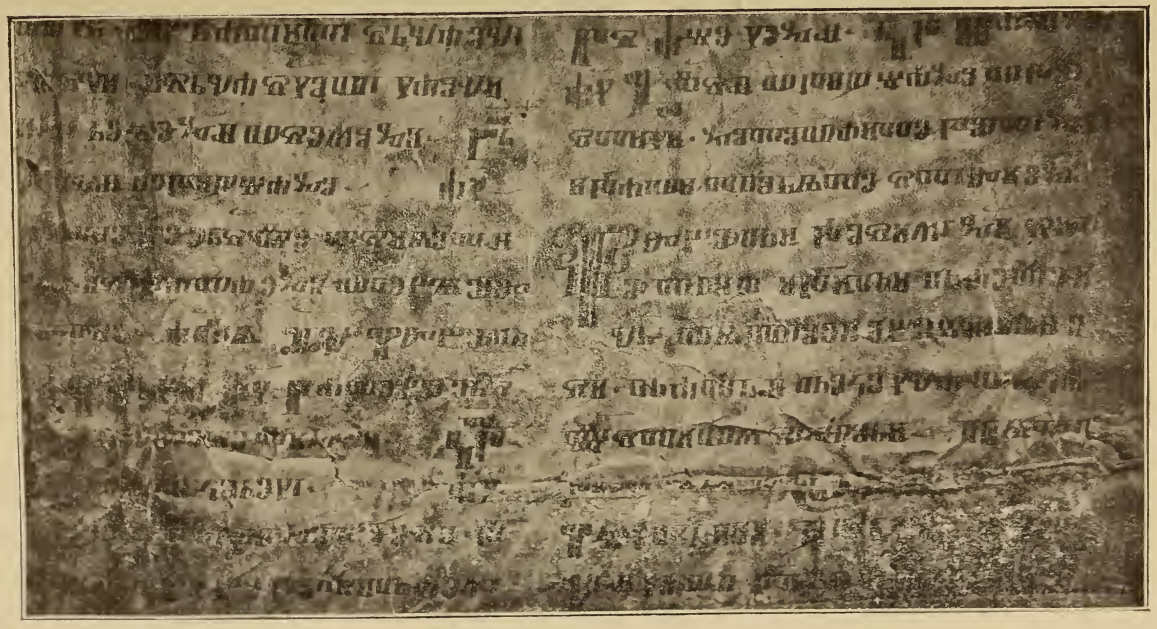

Argumentum.

Introductio. Ocasio et finis publicandi Glagolitica (pag. 1—2).

Praefatio (pag 3—7).

Auctorita liturgic. libror. croatico-glagoliticorum (pag. 3); tabulae (pag. 3—4); monum. scripta (pag. 4—5); post digressionem ab eisdem (pag. 5) novissima redintegratio dictorum librorum (pag. 69); character monumentorum saec. XII. et XIII. (pag. 6—7).

Fragmentum Verbenicense (pag. 7—48).

Exterior forma (pag. 7.), argumentum, aetas nec non auctoritas (pag. 8—9); textus cum notis et analysi (pag. 8—42); eiusdem lingua et orthographia (pag. 43—45); proprietates palaeographicae (pag. 46—48).

Appendix. Elenchus ecclesiarum glagoliticarum (pag. 49— 50)

Errata corrige (pag. 50).

Tabulae.

Excerptum Ex Statutis Academiae Palaeoslavicae Veglensis:

§. IV. Socii sunt:

1. *ad honorem*, quos gen. congregatio nominat.

2. *fundatores* i. e. ii, qui Academiae 300 Cor. dono dedere.

3. *auxiliarii*, i. e. ii, qui semel 100 Cor. intulerunt; socii auxiliarii possunt esse etiam personae morales seu iuridicae.

4. *ordinarii*, i. e. ii, qui annuatim 5 Cor. solvunt.

Sociis »*Glagolitica*« distribuuntur gratis; extraneis annuo pretio 4 Cor. austr.: singuli vero fasciculi pretio ipsis assignato.

Redactio et administratio »*Glagoliticorum*« invenitur *Veglae* (Veglia, Autriche), quo etiam pretium et literae mittenda sunt.

Redactio.

Sumptibus Academiae Palaeoslavicae Veglensis.
Typis »Kuryktae« typographiae Veglensis.